

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Erscheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau, Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark, vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55030

Nr. 46 - IV. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 18. November 1944

Einzelpreis 10 Rpf

Führerjeva poslanica

Vse za rešitev nemškega naroda, za zavarovanje življenja naših otrok, vse za nacional-socialistično nemško ljudsko državo — Naprej v delu in boju do dokončne zmage!

nemškemu narodu

Reichsführer **Dr. Heinrich Himmler** je prečital v nedeljo zvečer o priliki proslave 9. novembra sledečo Führerjevo poslanico, namenjeno nacionalsocialistom in nacionalsocialistkinjam:

»Okoliščine v totalni vojni vpostavi so me napotile, preložiti spominsko proslavo 9. novembra na prihodnjo prosto nedeljo. Prav tako mi delo v glavnem etapu ne dovoljuje, da bi ga sedaj zapustil tudi samo za par dni. Ne oziraje se na to, smatram danes kot svojo nalogo ne toliko v govorjenju, kakor mnogo bolj v pripravljanju ter izvedbi tistih ukrepov, ki so potrebni za definitivno in zmagovito okončevanje te borbe. Prav tako, kakor v času krize leta 1923, me tudi sedaj prevzema samo ena edina in vse druge misli obvladujoča ideja: Sedaj še tembolj vpostaviti vse za potreben uspeh. In kakor se je zamoglo takrat deset let pozneje reči mrtvim tovarišem s polnim pravom, da so vendarle zmagali, tako bo tudi v sedanjih velikih bitkah našega naroda za biti ali ne biti zmaga njegova, boreče se fronte in nič manj hrabro se boreče domovine.

Preje sem čestokrat poudaril, kako potrebno je, da narod spoštuje in čišla svoje velike moze. Zlasti v hudih časih lahko črpa obupan narod iz zadržanja v preteklosti moč za sedanjost. Tembolj velja to za narod, ki se sam obnaša tako brezmejno hrabro kakor nemški narod. Iz borbe svojih velikih mož bo izvajal edino pravilni nauk na sedanjost v spoznanju, da pomaga previdnost končno samo tistemu, ki se z močnim in vernim srcem bori s tegobami časa ter tako na koncu zagospoduje nad svojo usodo.

V kolikor nam je Vsemogočni odprl oči, da bi gledali zakonitost njegovega vladanja po naših slabotnih močeh, nam je možno spoznati nepodkupljivo pravičnost, ki daje življenje kot zadnjo nagrado samo tistemu, ki je voljan in pripravljen dati življenje za življenje. Da-li človek priznava ali zanika ta trdi zakon, je popolnoma brez pomena, spremeniti ga itak ne more. Kdor se torej skuša odtegniti borbi za življenje, ne odstranjuje s tem zakona, nego samo predpogoj svojega lastnega obstoja.

Ko je pričelo nacionalsocialistično gibanje svoj boj za zavojevanje nemškega človeka, je bil grozeči se notranji zlom naroda in Reich-a vsakomur jasen. Posledica je bila rastoče ogrožanje naše nacionalne eksistence, počasno znižanje porodov, s tem pa tiha narodna smrt z mnogoterostjo žrtev iz svetovne vojne. To je tudi odgovarjalo ciljem, ki so si jih postavili naši nasprotniki. Z gospodarsko zadrgnitvijo takratnega Reich-a so nameravali uničiti gmožne podlage obstoja nemškega naroda. Na ta način so hoteli doseči uresničenje Clemenceau-ove zahteve, da je treba nemški narod reducirati za 20 milijonov ljudi. Dva milijona mrtvih je zahtevala borba v letih 1914-18. Po želji demokratskih osrečevalcev človečanstva je bilo treba tedaj odstraniti še 20 milijonov iz našega naroda. Danes se je ta zahteva zvišala na 40 milijonov.

Ker ni odvisno od človeške volje same, zadrževati retardirajoče gibe v življenju naroda po

potrebi, ni mogel nikdo reči, kedar neki bo končal ta proces krčenja naše ljudske gmote.

Mlado gibanje proti trhlemu svetu

Pri tem se je prerilo še nadaljnje, naravno spoznanje: V svetu ni nikakih praznih prostorov. Narodi, ki so številčno ali biološko preslabotni in ne morejo zadovoljivo izpolniti svojega življenjskega prostora, prejmejo v najugodnejšem slučaju rezervacijo, ki odgovarja njihovi vrednosti in velikosti. V prosta področja pa se bode vtilo drugo življenje. Drudi narodi — in žal čestokrat primitivnejše rase — bodo potem, odgovarjajoče zakonom previdnosti, prevzeli boj za eksistenco v področju, ki ga je izgubil osiveli narod iz strahopetnosti in slabosti, to je radi nezmožnosti v življenju.

Tako smo se znašli leta 1919, pred spoznanjem, da zamore samo korenita reforma našega naroda

ta narod trajno usposobiti za borbo za svoj obstoj. Samo popolna odpoved frazeologiji demokratičnega razkrajanja narodov ter boljševiskega uničevanja narodov je zamogla vrniti narodu njegovo naravno življenjsko silo ter tako zavarovati predpogoje za uspešno obrambo življenja v bodočnosti. V smislu tega spoznanja je šlo nacionalsocialistično gibanje v boj. Pred tako velikimi cilji sta seveda obledela tako proletarična kakor tudi meščanska razredna država do brezpomembnosti. Kar je lebdelo takratnim stanovom, poklicem, konfesijam ali političnim strankam še kot dozdevni ideal pred očmi, je bilo v očeh mladega gibanja že dokazana blaznost in s tem smrtni strup za naš narod. Namen, prvič v naši zgodovini ustanoviti vse Nemce obsegajočo ljudsko državo, je bilo možno uresničiti vsekakor samo potom mobilizacije vseh sil naroda. Na ta način je zamogla sinteza med nacionalsocialistično in socialno idejo še naprej producirati tiste sile, ki jih je potrebovala taka borba kot predpogoj za uspeh. Proklamacija te mlade nacional-

Goldap wieder in deutscher Hand

In dreitägigen erbitterten Kämpfen wurden die in Goldap eingeschlossenen sowjetischen Regimenter von unseren zum Angriff angetretenen Truppen zum größten Teil vernichtet, die Reste gefangen genommen. — Beim Angriff deutscher Panzerverbände und Grenadiere haben Panzer auf der von Westen kommenden Straße das Flüsschen Goldap erreicht. Durch eine Furt drangen sie in die Stadt ein und befreiten sie von der bolschewistischen Herrschaft.

DK-Kriegsbericht Hermann (Sch)

socialistične in socialistične države je s tem vsakor takoj izzvala sovraštvo vseh tistih notranjih in zunanjih nasprotnikov, ki so bili reprezentanti bivšega sistema nemške razdrapanosti in onemoglosti. Stranke in stranke, skupine, stanovni, organizacije, razredi in končno konfesije kot glavni koristniki notranje nemške razdrapanosti, na zunanji pa nam sovražni in demokratsko-markeistični svet kot glavni interesi nemške onemoglosti. Sovraštvo zarote teh naših notranjih in zunanjih sovražnikov je ostalo gibanju odslej zvesto v vseh letih borbe pred in po dosegi oblasti. Zasedovalo nas je z vsemi šikanami in z vso brutalnostjo, ki jo je zamogel takratni eistem. Tisoči umorjenih nacionalsocialistov in desetstisoči ranjencev so bili po pohodu k Feldherrnhalle žrtve te resnično edinstvene agresije.

Isti sovražnik, ista borba

Od dneva prevzema oblasti se star sovražnik niso prav nič izpremenili, temveč so ojačili svoje sovraštvo. Kvečjemu so prilagodili melodiko svojega postopanja novemu položaju. Kod zadnje inspirativno in gonilno moč pa židovstvo kakor nekoč v borbi za oblast po letu 1923 ni zamudilo nobene možnosti, izraziti svojo satansko zasledovalno in uničevalno voljo proti novi državni ideji kot takj in njeni mladi državi. Židovstvo je videlo v obeh začetek svitanja splošnega spoznanja za njegovo destruktivno in naravno uničujoče destvovanje, s tem pa eminentno nevarnost za sebe. Tako so se spremenili časi, ostalo pa je bistvo vešljene nam borbe.

Ostalo pa je: 1. naš lastni cilj, namreč ohranitev našega naroda in zavarovanje njegove bodočnosti z vsemi sredstvi in 2. cilj naših sovražnikov: Uničenje našega naroda, njegovo iztrebljenje in s tem konec njegovega obstanka.

Da to ni teza nacionalsocialistične propagande, je nekoč dokazalo dejstvo nemškega razkroja v notranjosti in dokazuje danes proklamacija naših sovražnikov.

Noben nacionalsocialistični propagandni minister ne bi mogel ciljev naših sovražnikov orisati jasneje kot je to storil židovski tisk že več desetletij in kakor to dela še danes. Preko tega so sovražni državniki svoje cilje objavili potom svojih ministrov. Cilj naših sovražnikov je torej istotako ostal. Od demokratov pospeševani boljševizem je nekoč skušal uničiti naše gibanje v notranjosti s terorjem. Po demokracijah podpirani sovjetizem stremi za razrušenjem Reich-a in njega iztrebljenjem. Meščanski svet, ki je takrat zavestno ali nezavestno služil boljševizmu v notranjosti in je v svoji slepoti plaval v smer svojega pogina, ni ničesar spremenil na dejstvu njihovega zadržanja. Prav tako malo spreminja resničnost njihovega sedanjega postopanja tudi dejstvo, da bi današnje demokracije po boljševiški poti zašle takoj v svoj lastni grob, dočim bi demokratične države z njihovimi idejami vred obležale razbite ob steni. Razumljiva je nerazumljiva brezmišelnost tega postopanja v trenutku, ko je jasno, da stoji za človeško neumnostjo in slabostjo, za breznačajnostjo na eni in nezmožnostjo na drugi strani vedno žid, ki je prav tako režiser demokracije kakor tudi stvoritelj in priganjač boljševiške svetovne zverine.

Evropo so izdali

Slutnja o tej nevarnosti v notranjosti je bila že pred nacionalsocializmom pri mnogih, učinkovito pobijanje pa se je začelo tedaj, ko se je izpremenilo blede spoznanje v zdravo izpoved in ko je nacionalsocialistična stranka dobila svojo za boj sposobno organizacijo. Spoznanje glede potrebne rešitve Evrope pred boljševiško pošastjo obstoja tudi danes pri številnih inozemskih državnikih, parlamentarih, strankarskih politiki in gospodarstvenikih. Do praktičnega rezultata pa more dovesti to spoznanje šele tedaj, ako se posreči močni evropski sili organizirati preko teoretskih upov skupno borbo vseh za biti ali ne biti. To pa za more samo nacionalsocialistična Nemčija.

Evropa je bila skoraj vedno množestvo med seboj konkurirajočih si narodov in držav. Kljub temu je dobil pojem Evropa svojo duhovno obliko večinoma le v eni državi ali pa v skupnosti sorodnih narodov. Večni spor evropskih narodov med seboj je imel pri tem gotovo tudi svojo veliko prednost. Kakor vsaka tekma, je zahteval storitveno zmožnost in udarnost posameznih narodov, toda v časih usodne borbe vseh za biti ali ne biti je obstajala velika nevarnost razcepitve kontinentalnih sil napram grozečemu naskoku notranjeizjatskega vzroha, te večno la-

tentne nevarnosti za Evropo. V dolgi perijodi evropske zgodovine je bila teza o evropskem ravnotežju za bornirani zapad le čestokrat identična z dovolilom za zavezništvo z nevarnostjo, ki je ogrožala Evropo, da bi tako proti pravilu evropske solidarnosti na ta način lažje zadržnili enega ali drugega nepriljubljenega konkurenta. Več stoletij je moral stari Reich voditi svojo borbo proti Mongolom in pozneje Turkom z lastnimi in malimi zavezniškimi silami, da bi ohranil Evropo pred usodo, katere si v njenih rezultatih prav tako ne bi mogli zamisliti, kakor danes izvršijo boljševizacije.

Ceprav je to borbo v zadnjih stoletjih epemljalo mnogo protidurcev in nalagalo našemu narodu najtežje žrtve, je končno le dovedla do uspeha ter je sploh omogočila nastanek in obstanek ter procvit evropske rodne narodov. V ostalem si v svetovnozgodovinskih obračunih ne moremo misliti drugače, da se ne v mesecih ali letih, temveč šele v dolgih razdobjih vsled vztrajnosti odloči izid bojev, v katerih nastopijo ljudje po nalogu božje previdnosti in svrhu preizkušnje svojih zadnjih vrednot in s tem k odločitvi o upravičenosti njihove eksistence sploh.

Da bo naša nacionalsocialistična država prestala danes to preizkušnjo, je že utemeljeno v dosedanjih držbi gibanja. Katera meščanska stranka bi pač bila premagala polom 9. novembra 1923? Katera stranka bi bila iz takega popolnega poloma izšla po brezpričnem trdo borbi končno le do popolne zmage? Ceprav se zdi ta borba, merjena ob današnjem dogajanju, površnemu opazovalcu kot majhna, vendarle prikazuje manjkajočo sposobnost, spoznavati odločilne vrednote, kajti borba za gibanje je bila takrat istotako borba za Nemčijo, kakor je danes borba za današnji Reich. To je bila borba za naš narod in njegovo bodočnost, borba, ki se je morala odločiti najprej v notranjosti, da bi se danes tudi na zunanji lahko zoperstavili sovražni ideji in volji iztrebljenja.

Kako brezizgledna se je zdela našim nasprotnikom ta borba stranke, je bilo razvidno iz njihove ugotovitve, da je bil 9. novembra 1923 nacionalsocializem definitivno pokopan in da je s tem odstranjena nevarnost za sovražnike nemškega naroda. Kljub temu je par let pozneje ta baje izbrisana stranka bila sredi odločilne borbe za oblast ter jo je po skoraj desetih letih brezobzirne vpostave številnih mož in žena spričo začasnih novih protidurcev uspešno dokončala. V tem času je dobilo in dokazalo gibanje tisto notranjo duhovno držo, ki ga je usposobilo, biti danes voditelj naroda in Reich-a ter Evrope. In kakor smo takrat doživeli, da se je polagoma porušil ves meščansko-demokratski strankarski svet v svojih kompromisih in odpovedih, tako smo danes priče istega igrakaza v velikem.

Narodi, predvsem pa državniki, vojskovodje in vojski so že od panitveka lahko prenašali razdobja sreče in vidnih uspehov. Značilno pri velikih možeh svetovne zgodovine ter prav tako pri narodih, določenih za velike naloge, pa je bila njihova vztrajnost v dnevih stiske, njihova zaupljivost v časih dozdevne breznačnosti njihovega položaja, njihova kljubovalnost in njihova hrabrost po preživetih protidurcih. Kot nacionalsocialisti smo bili v dobi borbe vedno srečni, kadar smo doživljali krajšo ali daljšo perijodo zasledovanja, kajti tako razdobje je osmuknilo iz stranke vse tisto lahko navlako, ki je bila vrsta sotekačev, ki bi se bili ob dnevu zmage najglasneje izpostavljali. Tako vidimo v tej ogromni borbi narodov odpadati samo tisto, kar je majhno, strahopetno in vsled tega za življenje nesposobno. Da izgubijo monarhi v totalnem nepoznavanju njihovega lastnega, danes že skoraj predzgodovinskega položaja svojo hrabrost ter da postajajo izdajalci, je utemeljeno v njihovem večstoletnem incestu ter v njihovi duhovni in moralni pomanjklivosti. Narodi zahtevajo v takih časih druge voditelje kot bolne in morbidne rodove. Da so se tudi takozvani državniki in vojskovodje udali mnenju, da lahko izkoristijo svetovno-zgodovinski obračun za biti ali ne biti s strahopetno kapitulacijo v svojo korist, potrjuje istotako večstoletno izkušnjo, da na zemlji ne živi ob istem času preveč duhov. Povsod tam pa, kjer se je taka kapitulacija izvršila ali še o njej ugiha, pa rezultat ne bo morda kako ceneno izmuznenje iz svetovno-zgodovinske krize, temveč sigurno iztrebljenje dotičnih narodov in s tem tudi uničenje njihovih odgovornih mož, kajti prva posledica bosta boljševiški kaos in meščanska vojna. Druga posledica pa bo pričela z izročanjem takozvanih svojnih zločincev, to se pravi dragocenih mož, končana pa bo z ne-

preglednimi kolonami ljudi, ki bodo nastopili pot v sibirsko tundro, da bi tam obledeli kot žrtve svojih državnih vodstev.

Ceprav so bile posledice teh izdajstev za Nemčijo kot glavnega nosilca borbe od vsega početka z vojaškega vidika zelo težke, vendar niso razmajale okostja Reich-a, niti niso odstranile duha odpornosti. Nasprotno: Narod je bil v svoji borbeni volji ojačen in še bolj sfanatiziran. Srečni smo, da so se v številnih narodih, ki jih je zadel pojav razkroja, našli elementi odpora: V Italiji Benito Mussolini kot Duce, na Madžarskem se je zbral narod okrog Szalassy-a, na Slovaškem pod vodstvom prezidenta Tisa in na Hrvaškem pod vodstvom poglavnika Ante Pavelića. To so voditelji malih narodov. Znano nam je, da so v drugih narodih istotako nastali odbori in vlade s sklepom, da kapitulacije in iztrebljenja narodov ne marajo akceptirati samo radi tega, ker je odpovedalo par breznačajnih slabicev v svoji časti in v svoji zavesti dolžnosti. Tega niso storili, ker so si neumneži utvarali možnosti, na katere tudi danes več ne verujejo.

Naša največja zavezna Japonska je smatrala borbo od prvega dne kot to, kar je: Odločilni obračun za biti ali ne biti. V tej borbi daje Japonska s svojo hrabrostjo vzgled pravega junaškega naroda.

Nobenega usmiljenja z izdajalci

Izza prodora ruskih armad skozi romunsko fronto ob Donu v novembru 1942, izza popolnega razsula italijanskih in madžarskih odredov z vsemi težkimi posledicami, ki so radi tega nastale za naše vojno vodstvo, je naš narod zadelo izdajstvo za izdajstvom. Kljub temu se upi naših nasprotnikov niso izpolnili. Vedno nam je uspelo, fronte zaustaviti in nasprotnika zaustaviti. Tako jim je preostal še up, odločilno zaustaviti Nemčijo v notranjost, kakor vedno tedaj, kadar proti Nemčiji niso mogli doseči drugih uspehov. Breznačajni subjekti, mešanica fevdalne arogance, meščanske nezmožnosti in bivše parlamentarne korupcije, so se znašli v upanju, da bodo za to svoje krivoprišežništvo prejeli nagrado ter so nameravali zlomiti nemški odpor ob korenini. V eni stvari so vsekakor pravilno gledali: Dokler živim, Nemčija ne bo doživela usode tistih evropskih držav, ki jih je poplaval boljševizem. Dokler je v meni še en sam vzdihljaj, bosta služila moje telo in moja duša samo eni misli: Jačiti moj narod v obrambi ter v napadu proti grozeči mu smrtni nevarnosti. Če so se preje vršile vojne za dinastične ali gospodarske interese, je smisel te vojne v borbi za ohranitev našega naroda.

Za ljudsko državo

V tej vojni se tedaj kot logična konsekvence vseh žrtv mora nemška ljudska država samo ojačiti. Če so tu preživeli pojavi, ki se spodbijajo ob njej, jim ni mogoče pomagati, kajti ta ljudska država bo prešla preko njih na dnevni red. Če smatrajo posamezni subjekti premaganih strank, razredov ali drugih drobcev v našem narodu, da je prišel sedaj morda čas njihovega ponovnega vstajanja, bodo doživeli samo trenutek njihovega popolnega iztrebljenja. Nacionalsocializem, ki je bil nekoč samo neskončno krvavo preganjan, je bil napram svojim političnim nasprotnikom po prevzemu oblasti ne samo resnično spravljiv, temveč tudi velikodušen. Številni možje, ki so pred prevzemom oblasti še sami preganjali, so prejeli iz svojih rok pokojnine ali pa so nastopili celo nova in višja službena mesta. Istega deželnega pravosodnega ministra, pod katerim sem nekoč prišel za 13 mesecev v trdnjavo, sem kljub temu imenoval nemškemu pravosodnemu ministrom Reich-a. Pruski ministri in ministri Reich-a, ki so bili nekoč naši besni preganjalci, so prejeli iz svojih rok, ne da bi bil k temu obvezan, visoke milostne rente. Bilo bi pod mojo častjo, bivše socialdemokratske ministre samo radi tega, ker so bili moji nasprotniki, potisniti v pomanjkanje. Sodnike, ki so nas nekoč obsojali, nismo samo pustili na svojih mestih, temveč smo jih celo pospeševali. Samo tisti, ki je novi državi

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druckerei-Ges. m. b. H. - Verlagsleitung: Egon Baumgartner, Haupt-schriftleiter: Friedrich Golobi, alle in Marburg/Drau, Badgassen 8

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 3 vom 18. April 1943 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugsbetrags.

napovedal boj z besedo in dejanjem, je doživel postopek po zakonu. Razen tega sem z načinom mojega prevzema oblasti omogočil vsakemu Nemcu, zlasti pa državnemu uradniku in oficirju, da je izpolnjeval svojo dolžnost, ne da bi prišel v spor s svojo vestjo. Skoro poldrugo leto je bil stari blagopokojni Reichspräsident, ki me je kot voditelja najjačje stranke ustavno imenoval Kanzler-jem, moj predpostavljene, ter sem ga temu primerno cenil in najgloblje spoštoval.

Kdor pa sedaj misli, ne da bi bil sam prišel v spor s svojo vestjo vseh mojega postopanja, da lahko povzroči konflikt vesti pri drugih, mora vedeti, da pomeni to njegov sigurni konec. Dokler so mene samega preganjali, sem mogel to preganjanje spregledati in pozabiti. Kdor pa osebno dvigne bodalo ali bombo proti Nemčiji, bo neusmiljeno in brezobzirno uničen.

Zadostovalo je par ur, da se je zadržal poskus upora 20. julija, zadostovalo je par mesecev za aretacijo celokupne klike teh breznačajnežev katilinaricnega obstoja ter za njih popolno odstranitev. Kakor sem leta 1934 smatral revolto male skupine gibanja za povod čiščenja, tako bom tudi novo revolto smatral kot povod za pričetek temeljite reparature celokupnega državnega aparata.

Cas kompromisnih in rezervnih natur je dokončno mimo. Vojna zastava Reich-a je postala te dni simbol nacionalsocialistične revolucijske in državne ideje v obliki polkovne zastave nemške vojske. Uveden je bil nemški pozdrav: Divizije ljudskih grenadirjev bodo pomagale z velenjem nemške mladine, da bo nacionalsocialistični idejni svet zmagovito prodr!

Kar me je po tem 20. juliju najgloblje presunilo in napolnilo s hvaležnim veseljem, je spoznanje, da so vojska, mornarica in letalstvo — Waffen-SS — je a priori izven opazovanja — v svoji celoti, ne da bi to bilo prej prišlo zunanje vidno do izraza, že tako sprejeli vase nacionalsocialističnega duha, da ni bilo treba nič drugega kakor to, da se je nevredneže izključilo iz stranke, države in vojske ter tako omogočilo popolno edinstvo pojmovanja in volje v stranki, narodu, državi in vojski.

Kljub temu so bile posledice tega dneva grenke. V valovanju upov so zbrali naši nasprotniki vse svoje sile v veri, da bodo Nemčijo sedaj kratkoročno porazili. Da se jim je to izšlo, se imam zahvaliti hrabremu zadržanju vojske, predvsem pa tudi nad vsako pohvalo vzvišenemu hrabremu zadržanju nemške domovine. Odgovor na oklic k izgradbi obrambe Reich-a ter k Volksturm-u je bil samo simbol za vedno večjo nemško narodno skupnost v tej usodni borbi za bodočnost našega naroda. Tako stopa popolnoma ravnopravno poleg starih grenadirjev iz vojske, vojakov mornarice in letalstva vojska domovina ne samo v svojih možeh, starčkih in dečkih, temveč tudi v njenih ženah in dekletih. Ako pa pregledam celotni rezultat vseh neizrekivih žrtev, ki jih doprinaša naš narod, trpljenje milijonov ljudi v naših mestih, znoj naših delavcev in delavk in našega kmetijskega ljudstva, bi hotel postaviti zločinem 20. julija samo eno vprašanje: S kakšnim pravom bi kdo zahteval take žrtve, ako ne bi posedeval pred svojo vestjo sveti sklep, na koncu te borbe oiačiti nemško ljudsko državo in jo še bolj izgraditi, tako, da bo zaključno ta največja epoha našega naroda tudi rojstna ura ne samo vse Nemce na zunaj obsegaajočega, temveč tudi na znotraj osrečujočega Reich-a. Ko se borim za nacionalsocialistično nemško ljudsko državo, dajem največji borbi naše zgodovine edino moralno vsebino, ki si jo je možno zamisliti. Kdor tudi v tej uri misli samo na interese svojega stanu, ni samo zločinec, temveč tudi blazni egoist, blazen radi tega, ker je treba neverjetne borniranosti, če si kdo domišlja, da se zamore narod navduševati v borbi na življenje in smrt pol desetletja morda za kako srednjeveško fevdalno državo.

Koncem leta 1923. sem pisal v ječi »Mein Kampf«. Vedno mi lebdi pred očmi uresničenje nacionalsocialistične ljudske države. Leta in leta smo se borili za to idejo ter smo po prevzemu oblasti praktično delali. Besnilo in nevoščljivost sta napolnjevala naše nasprotnike sprčo doseženih storitev na vseh področjih našega gospodarstva in socialnega življenja, sprčo rastoče kulture in pomirjenja naših razredov. Če danes v drugih deželah objavljajo takozvane socialne narčte za bodočnost, je to blede odraz tega, kar je nacionalsocialistična Nemčija praktično že storila. Tako se danes ponovno izpovedujem za nadaljevanje tega dela. Kot star nacionalsocialist

ne bom v borbi omahnil niti sekunde pri izvrševanju svojih dolžnosti.

Ta dolžnost ni izvoljena temveč je slehernemu Nemcu naložena po previdnosti, storiti vse in opustiti ničesar, kar zamore našemu narodu zagurati bodočnost in s tem omogočiti obstanek. Najtežje udarce usode bomo prenašali s kljubovalnim besom, napolnjeni s prepričanjem, da tudi previdnost tepe čestokrat samo tistega, ki ga ljubi, in da preizkuša ljudi, da bi pri pravičnem tehtanju našla njihovo vrednost. Nerazrušljiva je moja volja, dati v tej borbi zanamcem nič manj pohvalni vzgled, kakor so ga dali veliki Nemci v prejšnjih časih. Moje lastno življenje pri tem ne more igrati nikake vloge. Niti ne bom čuval mojega zdravja ali življenja v izpolnjevanju dolžnosti, ki mi je bila poverjena kot prvemu Nemcu.

Ako sem v tem času mojim Parteigenossen, in vsemu nemškemu narodu govoril malo ali le redkoma, se je to zgodilo samo radi tega, ker delam na izpolnitvi tistih nalog, s katerimi me je obremenil narod in ki se morajo izvršiti, da bi zopet obrnili svojo usodo.

Nezmotljivo do dokončne zmage

Ker posednjem to voljo in vidim svoj narod zvesto za seboj, ne dvomim niti za trenutek, da

bomo končno le prestali razdobje preizkušenj z uspehom in da se bo tedaj približala ura, ko nam bo podaril Bog zopet svoj blagoslov kakor v dolgi čas h poprej. Takrat smo izvajali največje svetovnozgodovinske zmage in kljub temu nismo postali objestni. Doba protidurcev nas ne bo nikdar upognila in bo vseh tega sliko značaja današnjega nemškega naroda potrdila samo v dobrem. Radi tega verujem nezmotljivo, da bo vsled našega dela in naših žrtev prišel nekega dne tisti trenutek, ko bo kronan definitivno naš uspeh. Cilj naše borbe pri tem ni in ne more biti drugi kot je bil tisti, za katerega smo se morali boriti leta 1923. in za katerega je padlo 16 mučnikov našega gibanja: Rešitev našega naroda iz stiske in nevarnosti, zavarovanje življenja naših otrok in vnukov do najdaljših generacij. V senci našega naroda pa koraka tista Evropa, ki občuti, da se danes ne odloča samo usoda Nemčije same, nego tudi bodočnost tistih narodov, ki se prištevajo k Evropi in ki zavestno odklanjajo boljševiško barbarstvo. Tako vas pozdravljam iz daljine, dragi Parteigenossi, potom govornika te izpovedi v zagrizenem sklepu s svojo staro, neupognjeno borbenostjo in z mojim neomajnim zaupanjem. Zahvaljujem se pri tej priliki zopet borcem pred 21 leti, ki so nam bili prav tako vzgled za bodočnost našega naroda in Velike Nemčije.

Morilci

Piše Ing. Siegfried Tremel.

Se vedno se najdejo ljudje, ki nočejo verjeti, da je OF čista boljševiška organizacija in da niso takozvani partizani nič drugega, kakor komunistične roparske in morilske tolpe. Tu in tam se pojavi celo pravljica o »dostojnih tolpah«, ker so odvedli pri kakem napadu samo eno kravo ter pustili ostale v hlevu, ali pa niso ubili tistega ali onega človeka. Ti ljudje so pripravljeni, da jih poneumni lepa melodija praznih besed »Osvobodilne fronte« ter NOV in POJ (Narodna osvobodilna fronta in Partizanski oddelki Jugoslavije).

Pri tem se v celoti pozabi, da je vodstvo boljševizma v stanju, biti položaju primerno tudi zadrževalno. Kjer misli, da še lahko pridobi ljudi, se prikazuje čisto nedolžno ter skuša skriti svoje nameravane ostudne zločine pod dozdeven nacionalen plašč. Kdor se poglubi točneje v vse to, uvidi v množestvih primerih, da gre pri teh voditeljih tolpe točno za isto boljševiško morileko, kakor na primer v Vzhodni Prusiji v mali vasi Nemmersdorf, ki je padla mimo grede v roke boljševikom.

Gre za popolnoma iste metode, kakor so se jih posluževali boljševiki svoječasno zoper ujete Poljake in jih je odkrila najdba množestvenih grobov poklanih Poljakov v Katynu in Vinici.

Gre končno za iste grozne umote, ki so na dnevnem redu v vseh državah, ki padejo v roke boljševikom. Židovsko-boljševiška taktika laži je, da skuša prikrivati lastne zločine z obdolžitvijo nasprotnika.

Čuditi se je, kako je strah tolovaje, ki nam pridejo v roke. Pri vsakem zaslišanju se prvotno tresejo od strahu, čudijo se pa svobodno in odkrito pozneje, da niso bili mučeni, kakor so jim to pravili boljševiški voditelji o nas.

Če se pokaže potem na podlagi neovrgljivih dokazov v obliki fotografskih slik takim sotekačem, ali pa takim, ki so mislili, da so delovali za »osvoboditev naroda«, gnusne zločine, izvršene po tolpah, zanikajo ogorčeno, da bi s tem kdaj koli imeli kakšnega opravka.

Toda na tem nosijo isto krivdo kakor morilci sami, ker omogočajo s svojo omejenostjo in s pomočjo nesramne umore svojim komunističnim voditeljem. Zadostuje, če vzamemo nekaj najnovejših primerov, ki nudijo sliko strahu in groze.

Ko smo po vpadu v Packenstein, Prahberg in Leutsch septembra t. l. očistili tolpe imenovane kraje, se nam je nudila tam odurna podoba. Ležali po cestah nametani moški s prerezanimi vratovi, zdrobljenimi lobanjami in popolnoma nagi. Neka žena je imela na sebi s silo iztrgano obleko ter iztaknjeni oči. Slike teh spačenih ljudi so tako strašne, da nam prepoveduje zdrava dostojnost, da bi jih objavili!

Dne 21. oktobra 1944 se je našlo v gozdu pri St. Bartholomä-ju, blizu Hohenmauten-a dva groba. V enem je ležal eden, v drugem pa dva moža. Bili so ubiti in nagi pokopani. Iz do nespoznanja spačenih teles se ni moglo ugotoviti identitete nobenega.

Dne 24. oktobra 1944 so našli v Ursulahofo-u pri Windischgrazu deset umorjenih vojakov. Vsi so bili popolnoma nagi, na hrbtu zvezanih rok ter umorjeni s strel v tilnik. Ker to še ni bilo dovolj, so zdrobili tem možem s čevlji na nogah še glave, da se jih ni moglo več spoznati.

Dne 6. novembra 1944 so v Fall-i potegnili iz reke Drau čuvarja elektrarnih zatvornik F. S., ki so ga odvedle tolpe pri nekem prejšnjem napadu. Temu človeku so te zverine odrezale nos in ušesa ter ga vrgle nato v reko. Viden je bil razen tega na mrliču tudi strel v usta.

Dne 30. oktobra 1944 je bil ustavljen znani živinozdravnik B. K. iz Mahrenberg-a, ko se je vozil na motornem kolesu po živinozdravniških opravkih. Izvlekli so ga z motornega kolesa ter strahopetno ustrelili z dvema streloma v tilnik.

To ni nikakšen boj in še manj »osvobodilen boj«, temveč besnenje boljševiških morilcev.

Že ta sramotna dejanja na Spodnjem Štajerskem v zadnjem času govorijo jasno o pravih namenih pod plaščem OF se skrivajočih boljševikov. Uvrstiti jih je v brezštevilne zločine, ki jih povzročajo tolpe tudi po sosednjih področjih. Mi smo že nekoč ugotovili, da so pomorili samo v nekaterih spodnjih delih Kranjske na ogaben način 34 duhovnikov.

Dne 3. oktobra 1944 so našli v Jelendolu pri Ribnici na Kranjskem množestven grob s 119 mrlič, tudi žene in otroke. Tudi ti ljudje so bili zvezani, elečeni in ubiti na oduren način.

Tu je samo nekaj primerov, ki bi jih lahko nadaljevali in izpopolnili.

Po vzoru Moskve se voditelji OF tudi ne plašijo umorov v lastnih vrstah, ako jim gre za odstranitev neljubih jim konkurentov.

Dne 7. januarja 1944 je bilo naročenih 9 članov OF na dozdevne razgovore v gorovju Bachern. Pri kmetu Urban-u nad Josefstal-om pri Reifnig-u so bili kratko malo ustreljeni, vrženi v neko šupo ter zažgani. In vzrok? Ti možje so se upali opozoriti voditelje tolpe, kako škodljivo je cilju pridobivanja ljudstva brezobzirno postopanje tolpe napram prebivalstvu, ker noče imeti z boljševizmom nič skupnega ter nima uvidevnosti za njegova uničevanja. Ko se je izvedelo za umor pri tolpah, in je marsikateri član tolpe obžaloval prijatelja med umorjenimi, kar je seveda povzročilo nemir in nevoljo, je izjavil vodja tolpe cinčno, da so dotični člani morali biti »likvidirani«, ker so bili »vohuni Gestapa«.

Težke borbe pri Metz in v Srednji Italiji

Nad 200 tankov uničenih ob pričetku bojov za Metz - Tudi pri Forliju se upirajo hrabro nemške čete sovražnim navalom

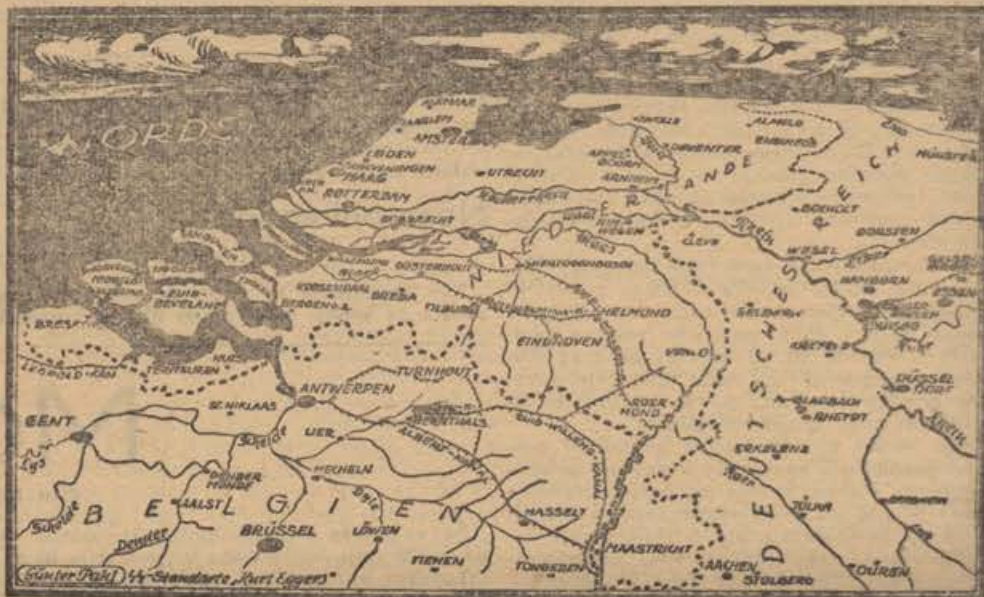
Hrabra posadka mostišča Mördijk je po poročilu nemškega vrhovnega poveljstva z dne 9. novembra tudi 8. t. m. preprečila sovražnim oklopniškim odredom vse napore, jo odrezati od reke Maas. Omenjenega dne je vpostavil sovražnik na vsej holandski fronti močne formacije bojnega letalstva. Na obeh straneh mesta Aachen se je stopnjeval artilerijski ogenj. Nemški oklopniki in grenadirji so čistili področje Kammerscheidt. V tem sektorju je bilo zavrženih več protinapadov ameriških bataljonov kljub močni podpori iz zraka. Bilo je mnogo ujetnikov, iz ujetništva pa je bilo osvobojenih tudi mnogo nemških vojakov. Med Pont à Moussonom in prekopom Rhein-Marne se je vnela obrambna bitka v širini 50 kilometrov. Spricho siljane nemške obrambe so vdrle ameriške divizije samo na nekaterih odsekih v našo glavno bojišče. Povsod drugod so bili Amerikanci krvavo odbiti. Pri Marsalu so se odigravali izredno krvavi boji. — Nadaljeval se je povračilni ogenj na London, ojačen s »V 2«. — V Apeninu in bližnjem jadranskem frontnem odseku je začela 8. angleška armada po siloviti artilerijski pripravi z večjimi napadi Severno od Ročca S. Casciano je sovražnik obtičal v ognju naših oporišč. V dolini Forli pa je sovražnik potisnil našo fronto nazaj ter je prekoračil odsek Ronco. Nemške čete so v protinapadu razbile sovražno mostišče. — Sovražni teroristi bombniki so napadali Mörs, Homberg, Rheine ter srednjo Nem-

čijo. V noči na 9. november so padale bombe na Hannover. Zbitih je bilo 18 sovražnih letal.

Po večtedenskih bojih so nemške čete sovražniku zaprle svobodni dostop v luko Anvers. Nemško vodstvo je imelo vsled tega časa za izločitev pristanišča. Več tednov so obstreljevali

bilo prizadeto mesto Saarbrücken. Zbitih je bilo pri tem 19 sovražnih letal.

Iz poročila, ki ga je izdalo nemško vrhovno poveljstvo preteklo soboto, izhaja, da je skušal sovražnik ob lothringijski meji vzeti Metz v svoje klešče ter ga iztrgati iz naše fronte. Južno od

Raumbildkarte zu den Kämpfen in Holland

Scheri-Bilderdienst-M.

To so metode azijskega boljševizma, ki hoče osrečiti vso Evropo.

In kljub temu hoče še kdo govoriti o »dostojnih tolpah« ali »osvobodilnem boju«?

Mislimo, da ne želi biti uvrščen noben Spodnještajerc v kategorijo boljševiške morilske družine. Sokrivi so vsi, ki verjamejo lažnjivim frazam ter podpirajo OF tolpe, pa naj si bo na najmanjši način.

Gre nam samo zato, da obvarujemo domovino pred boljševiškim kaosom, ki bi nam ga rada prisnela Moskva.

Vsak pošten Spodnještajerc se mora obrniti z gnusom proč od teh morilcev ter vpostaviti vse svoje sile v boj zoper boljševizem, ki se skriva za organizacijo OF. To je dolžan sam sebi in svoji domovini.

Odredba o amnestiji omogoča vsakemu zapejlancu, ločiti se od boljševiškega vodstva ter se vrniti v redno življenje.

Poživljenim komunističnim voditeljem tolp ter vsem, ki opravljajo z njimi skupne posle in jih podpirajo, velja naš nepopustljiv in brezobziren boj do uničenja.

Anvers s »V 1« in s »V 2«. V mestu, v dokih in pristaniških napravah je nastala velika škoda. Pri Mördijku se je posadka mostišča umaknila na severno obrežje Hollandsch Diepa. Bitka ob lothringijski meji se je medtem stopnjevala glede silovitosti. Vzhodno od Pont à Moussona so se odigravali težki boji. Med mestoma Delme in Chateau Salins so vdrli Amerikanci z 200 tanki v več vasi, toda z velikimi izgubami. Severno od Metz-a je sovražnik po siloviti artilerijski pripravi prekoračil reko Mosel pri Diedenhofen-u. Trdnjava Königsmachern je bila mimgrede osvobojena iz ameriške obkolitve, nakar so se Amerikanci umaknili v deloma težkih bojih od vasi do vasi. — Nadaljevalo se je obstreljevanje Londona s »V 1« in »V 2«. — V Italiji je oživele bojevanje v jadranskem odseku. Težki poulični boji so se vneli v mestu Forli. — Anglo-ameriški bombniški odredi so nadaljevali teroriziranje zapadne Nemčije in severne Westfaleke, zlasti je

Diedenhofen-a se je moral sovražnik umakniti zopet čez reko Mosel ter je bilo desno obrežje očiščeno sovražnika. Pri Königsmachern-u je bilo obkoljeno neko sovražno mostišče, sovražnik pa je moral nazaj na reko Mosel. V odseku Delme so se morali ameriški odredi umakniti protinapadom naših rezervnih čet. V področju Chateau Salins se je sovražniku po ojačenju oklopniških odredov posrečilo pridobiti terena, vendar je izgubil pri tem 52 tankov. — Nadaljeval se je povračilni ogenj na London in Anvers. — V Italiji v soboto ni bilo zabeleženih nobenih posebnih operativnih dogodkov. — Anglo-ameriški bombniki in lovci so napadali naselbine in osebne vlake v zapadni Nemčiji. Sovražnik je izgubil 21 letal, večina štirimotornih bombnikov.

Nemška artilerija je v Holandiji z dobrim uspehom obstreljevala po poročilu z dne 12. novembra sovražna gibanja v področju Nijmegen in Helmond. Pri Hürtgen-u so vrgli nemški oklopniki in grenadirji Amerikance iz neke vdorne odprtine, obenem pa obkolili neko sovražno skupino, ki je bila nato uničena. Operativnemu obkoljevanju trdnjave Metz s strani ameriške 3. armade so se naše divizije tudi 11. t. m. učinkovito upirale. Sovražnik je skušal razširiti svoje mostišče med Königsmachern in Sierkom, toda brez uspeha. Ob jugozapadni meji Lotringije so ameriške oklopniške napadalne konice pridobile nekaj terena ob najtežjih naporih, vendar so Amerikanci izgubili pri tem 79 tankov. Zaman so bili tudi ameriški poskusi razširjenja vdorov na obe strani. — Nadaljeval se je povračilni ogenj na London. — V srednji Italiji so se nadaljevali medtem srditi boji za Forli. Nemška pehota je kljub težkemu artilerijskemu ognju sovražnika preprečila nameravani prodor ter je na obeh straneh mesta držala glavno bojišče proti močnim oklopniškim napadom. — Anglo-ameriško letalstvo je bombardiralo področji Ruhr in Mittelrhein. V jugovzhodni Nemčiji je bil zlasti prizadet Salzburg. V večernih urah 11. novembra so angleški bombniki bombardirali Hamburg in Dortmund. Uničenih je bilo 31 anglo-ameriških letal, med njimi 24 štirimotornikov.

Po poročilu z dne 13. novembra je bilo dne 12. t. m. težišče srditih bojov v področju na obeh straneh trdnjave Metz. Amerikanci so za malenkost razširili svoje mostišče pri Diedenhofen-u, obenem pa so vdrli v imenovano mesto. Tu so razvili boji za staro citadelo. Ob reki Nied,

O bojih s komunističnimi tolpami

Hd. Marburg, 15. novembra.

Na vseh področjih Spodnje Štajerske se nadaljuje aktivno pobijanje komunističnih tolovajskih skupin. Ker se tolpe po možnosti izogibajo vsakemu oboroženemu spopadu ter se spuščajo v borbo samo tedaj, ako so v veliki premoči ali, ako jim nič drugega ne preostane, zahteva to pobijanje od vseh udeležencev edinec žilavo vztrajnost v tem majhnem vojskovanju.

V zadnjem času je bila dosežena zopet cela vrsta uspehov.

2. novembra so edince vojske po kratkem stiku s sovražnikom zopet zasedle mimgrede od tolovajev zasedeni kraj Lorenzen am Bachern. Tudi Reifnig je zopet osvobojen tolovajev. Nemška uprava je takoj zopet pričela z mimgrede ustavljenim delom. Tolovajski oddelki, ki so se bili vgnexdili v Lorenzen-u, so jo zopet odkurili. Večji del članov krajevnega odbora OF je bil aretiran.

Pri posamičnih podvigih edinic vojske v vzhodnem delu Bachern-a so izgubili tolovaji v času med 26. oktobrom in 2. novembrom 15 naštetih mrtvih, 29 ujetnikov in večje število orožja, municije in opreme.

30. oktobra je neka patrulja vojske in varnostne policije ujela v neki koči v Kopitniku (Kreis Trifail) 4 tolovaje, med njimi dve oboroženi baburi.

3. novembra je trčila neka patrulja vojske severno od Saldenhofen-a na pet tolovajev. Eden izmed njih je bil ustreljen, neki ranjeni tolovaj in dve nadaljni oboroženi baburi so bili pri tem ujeti. Pri ranjencu se je našlo 15.000 RM.

V področju občine Edlingen je neka patrulja vojske in varnostne policije razstrelila pet taborišč in dva stanovanjska bunkerja. Zaplenili so jim večjo množino agitacijskega materiala, pisalni stroj, matrice in špirograf. Pri tej akciji sta bila dva tolovaja ustreljena, eden pa je bil ujet.

4. novembra so se v področju severno od Zellnitz-a udarile edince policije s tamkajšnjim takozvanim bachernskim odredom. Tolovajska skupina je pri tem izgubila 17 naštetih mrtvih in 7 ujetnikov. Med ujetniki se nahaja tudi politkomisar tega oddelka, Ivan Mall, imenovan Bruno.

Neka patrulja vojske je 5. novembra ujela v Skofarischbach (Kreis Trifail) tri tolovaje.

Onemogočen prodor vzhodno od Budimpešte

Težki boji severno od proge Czegled-Czolnok — Potek operacij na vzhodni fronti

Na otoku Milos so nemški mornariški odredi skupno s posadko imenovanega otoka po poročilu z dne 9. novembra po večdnevni trdi boj porazile izkrane sovražne odrede kljub podpori neke angleške mornariške eskadre ter zopet očistile Milos. Kakor je bilo predvideno, so nemške čete v zvezi s svojimi umikalnimi operacijami izpraznille dolino reke Strumice. Pri Apatinu ob Donavi se je posrečilo boljševikom stopiti na zapadno obrežje Donave. Tu so se razvili boji. Ob donavskem mostišču Dunavöldvar in severno od Szolnoka so se razbili sovjetski napadi. Nemška in madžarska protiletalska obramba je skupno z letalstvom uspešno posegala v boje jugovzhodno od madžarske prestolnice. V strumskih protinapadih naših čet ob srednji Tisi je bil zaustavljen sovražnik, ki je prodril do področja Mezökövesd. Na ostali fronti do zaliva Riga ni bilo nikakih posebnih bojev.

Po poročilu z dne 10. novembra so se pri Kumanovem v Srbiji izjalovili zopet težki bolgarski napadi. Vzhodno in jugovzhodno od Mjtrovice so bile zavzete važne višinske postojanke. Južno in jugovzhodno od Budimpešte so se izjalovili številni sovjetski napadi pred nemškimi in madžarskimi postojankami. Znatno izgube je imel sovražnik tudi pri Mezökövesdu, kjer so bile v protinapadih zavrnjene sovražne napadalne kolone. Medtem se je ojačil sovražni pritisk vzhodno od Mezökövesda. Boljševiški bataljoni, ki so skušali prodirati ob slovaški meji, so obležali v našem obrambnem ognju. Nove sovjetske priprave je nemška artilerija učinkovito razbila.

V severni Macedoniji in v Srbiji so se po načrtu nadaljevale naše pohodne operacije. Razbitih je bilo več tolovajskih skupin ob težkih izgubah za sovražnika. Na Madžarskem je deževje omejilo bojevanje. Pred Budimpešto so naše čete v lastnih napadih izbojšale svoje postojanke. Severno od srednje Tise so bili odbiti boljševiki

ter je bilo pri tem zoženih več vdornih odprtih iz prejšnjih dni. Boljševiki so nadaljevali svoje napade zapadno od sedla Dukla, vendar brez uspeha. V obmejnem ozemlju vzhodne Prusije je zopet oživel bojevanje. Na obeh straneh Romintener Heide so se izjalovili številni sovjetski izvidniški sunki.

Med severno Macedonijo in srednjim Sremom so bile nemške postojanke po poročilu z dne 12. t. m. uspešno utrjene. Boljševiki so obnovili

njeno v teku naših pohodnih operacij. V Hercegovini so se izjalovili sovražni napadi pri Mostaru. Severno od izliva Drave ob Donavi je bil izjalovljen nov sovjetski poskus forsiranja reke, obenem pa je bilo mostišče Dunavöldvar izpraznjeno po srđitih bojih. Vzhodno od Budimpešte so naše čete v težkih bojih preprečile sovražni prodor. Na obeh straneh Jaszbereny-ja so se vneli oklopniški boji, v katerih je bil sovražnik zaustavljen. Mesto je bilo obvarovano ured ponovljenimi napadi. Severovzhodno od Mezökövesda so razbili lovci in planinski lovci boljševiški naskok v srđitem protinapadu. Nemško bojno letalstvo je noč in dan podpiralo boje na Madžarskem ozemlju ter obenem razbijalo sovražne dovozne kolone.

POLITIČNE BELEŽKE

□ Pred novim sestankom Stalin-Churchill-Roosevelt. Angleži prosijo, da bi se nova konferenca v slogu teheranske vršila v Angliji. Stalin pa noče o tem nič slišati. Izgleda, da bosta morala Churchill in Roosevelt zopet nekam na Bližnji vzhod v evrho sprejemanja novih navodil in povelj od strani Stalina.

□ Smrt predsednika nacionalne Kitajske. V bolnišnici Nagoja (Japonska) je umrl minuli petek predsednik nacionalne Kitajske, Vangčingvaj. Revolverska krogla, ki mu je vsled nekega atentata ticala že od leta 1935. v hrbtnem mozgu, je povzročila vnetje, kar ga je spravilo v grob. Vangčingvaj delo je bilo ustanovitev nacionalne Kitajske pod japonsko zaščito ter nasprotovanje maršalu Čangkajšku, ki vodi z Anglosasi in boljševiki zvezan del Kitajske.

□ Stavke v Angliji. Kljub pritisku od strani vlade, ki grozi s kaznijo, traja stavka delavstva v plinarnah Manchesterja, ki so za vojno industrijo važne. Za silo so vpostavili vojake, ki nadomeščajo stavkajoče delavce. Ozadje stavke leži v slabih meddnih in prehranjevalnih razmerah.

□ Roosevelt je dobil žibko večino. Po doslej znanih podatkih o ameriških predsedniških volitvah, je dobil Roosevelt 24.249.100, njegov protikandidat Dewey, pa 21.195.300 glasov. Slika je ta, da so je 46.6 odst. vseh volilcev izreklo za kandidaturu Dewey-a, in proti Rooseveltu.

□ Šubašič in Tito v Moskvi. Kakor Tito, tako je dobil tudi predsednik jugoslovanskega emigrantskega odbora dr. Šubašič migljaj, da pride v Moskvo. Istočasni poziv teh dveh političnih rivalov je odredil seveda Stalin, ker bi rad odstranil v razgovoru med tremi pari oči, obstoječe difference v načrtih vprašanih balkanske sovjetske unije. Ker je, kakor znano, bil Tito šele nedavno v Moskvi, kjer je konferiral z Molotovom in Stalinom, izgleda da sili Moskva sedaj na hiter razvoj svojih balkanskih zamisli ter bi rada prisilila v ultimativni obliki Šubašiča, ki je še vedno do neke meje eksponent razkralja Petra, na popustitev. Jugoslovanski emigrantski odbor je pa medtem že sam uvidel, kako varljivi so upi na politično in diplomatsko pomoč Anglije. Emigranti vse do zadnjega niso računali, da se bo Churchill odpovedal vsem vplivom na Balkanu v prid Sovjetije.

Zatemnitev od 20. do 26. novembra
od 17.15. do 6.30. ure!

Karte zu den Kämpfen um den Duklapass
in den Ostbeskiden

Scherl-Bilderdienst-M.

jugovzhodno od Metz-a, so bili sovražni oklopniški zaustavljeni oziroma odbiti. Pri Mörchingenu je moral sovražnik ob velikih izgubah izprazniti več vasi. Od pričetka bitke za Metz so naše čete uničile 222 ameriških tankov. — Zopet se je nadaljeval povračilni ogenj na London. — V srednji Italiji je težka artilerija južno od mesta Vergato razbila močnejše sovražne kolone. V bitki za Forli so Angieži apričo žilavega odpora naših čet šele po celodnevni težki boji severno od mesta vdrtli na ozki fronti v naše postojanke ter se tako premaknili za dva kilometra.

V prostoru Venlo ter v področju Aachen je nemška artilerija po poročilu z dne 14. novembra razbijala sovražne napadalne priprave. Jugovzhodno od Hürtgena so nemške čete po težkih bojih očistile tamkajšnje gozdove sovražnika, ki je imel krvave izgube. Bitka za Metz se je na obeh straneh trdnjave razširila n anove odseke. Ameriški odredi so skušali južno od Diedenhofena na široki fronti izsiliti forsiranje reke. To forsiranje je bilo razbito na obeh krilih, dočim so bile v centru napada forsirane sile zavrnjene tik do reke Mosel, kjer je bila glavčina uničena. Jugovzhodno od Metz-a se nadaljujejo težki boji ob neprestanem deževju in snežnem viharju. Med prekopom Rhein-Marne in Baccaratom je skušalo več ameriških polkov prebiti naše postojanke, toda vsi ti napadi so se razbili ob vztrajnosti in protinapadih naših ljudskih grenadirjev. — »V 1« in »V 2« sta nadaljevali obstreljevanje Londona in Anversa. V srednji Italiji so se vršili težki boji od jadranskega obalnega odseka do Modigliana. Številni angleški napadi so obležali v ognju naših oporišč. Samo severno od Forlija je sovražnik ob najjačji vpostavi ognja in sil nekoliko izbočil postojanke naših grenadirjev. — Na severnem Norveškem je sovražnik z letalskim napadom izločil iz bojevanja bojno ladjo »Tirpitz«, čije hrabra posadka se je v zadnjih mesecih ubranila številnih angleških letalskih napadov z dobrim uspehom.

severno od železnice Czegled-Szolnok ter v področju Mezökövesd svoje napade na široki fronti z močnimi pehotnimi in oklopniškimi silami. Nemški in madžarski odredi so se zapletli v težke boje s prodirajočim sovražnikom. Do 12. t. m. je bilo uničenih 54 sovražnih tankov.

Po poročilu z dne 13. t. m. se je bitka vzhodno od Budimpešte razširila tako po obsegu kakor tudi silovitosti sprčo zvišane vpostave sovražnih sil. Nemški oklopniški so zavrnili sovražnika iz mesta Jaszbereny ter pri tem uničili 33 sovjetskih tankov. Nemške in madžarske čete so v vztrajnem odporu zaustavile na obeh straneh Mezökövesda 10 sovjetskih strelskih divizij in več oklopniških odredov. Jugozapadno od sedla Dukla in na obeh straneh Romintener Heide se je izjalovilo več sovjetskih izvidniških sunkov. Pri Autz-u se je izjalovilo več sovjetskih napadov.

Mesto Kumanovo je bilo po poročilu z dne 14. novembra ob močnih snežnih viharjih izpraz-

Karte zu den schweren Kämpfen südostwärts
Budapest

Scherl-Bilderdienst-M.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Kämpfe um ungarisches Dorf
Beim Vorgehen gegen ein von den Sowjets besetztes ungarisches Dorf schlägt unseren Truppen feindliche Granatwerferfeuer entgegen. Sofortigen die Grenadiere in Deckung, während das Feuer der Sturmgeschütze den Widerstand des Feindes bricht.
PK-Kriegsbericht Christofers (Sch)

Von den Kämpfen an der kurländischen Front
Deutsche Gefechtsvorposten sichern eine Bahnstrecke. Starke bolschewistische Kräfte sind einer Absetzbewegung gefolgt und müssen aufgehalten werden, bis eine benachbarte Brücke gesprengt ist.
PK-Kriegsbericht (Sch)

Von den Kämpfen im ostpreussischen Grenzraum
Schützenpanzerwagen mit aufgesessenen Grenadiern haben sich am Ufer eines Sees zu einem Angriff auf die Sowjets bereitgestellt.
PK-Kriegsbericht Lehrer (Sch)

dem ins Feld gegangen. Einer davon blieb vor Verdun, den anderen drei gelang der Absprung, allen mit Verwundungen zwar, die für Jahre zu schaffen machen, aber sie leben. In diesem Krieg gab der Vater vier Jungs ins Feld. Einer kämpft heute oben im Norden, der zweite steht unweit der elterlichen Heimat an der brennenden Ostgrenze.

Die beiden jüngsten haben die Kameraden im tiefen Rußland in fremde Erde gelegt, einen im Kaukasus, einen am Mius. Nun ist er für einen von ihnen wieder eingesprungen. Er hat als Volkssturmmann wieder zum Gewehr gegriffen, hat das Werk einer Generation verlassen, nicht um es zu verlieren, sondern um es zu erhalten und in alter Schönheit wiederzugewinnen, da es in seinem Leben bedroht ist.

Der Volkssturmmann Michael E. fand die Grenze, jenseits der alles Grubeln zur sinnlosen Vergeudung wird und in der nur noch das Wesentliche Gültigkeit hat. Er tat das, was seinen verarbeiteten Händen abzulesen war und was er zeitweilig getan. So bezog er mit vielen anderen seiner Gemeinde und aus der Nachbarschaft die zweite Stellung unweit seines Gehöftes.

Tagelang blieb er ruhig. Die Temperatur der Nächte sank unter Null und Reif lag über den abgeernteten Äckern und auf stumpfen Grasnarben. Die Tage brachten kalten Wind aus dem Osten. Sie brachten Arbeit in der Stellung. Die Gräben wurden verbessert; die Alten verstanden diese Tätigkeit aus dem ersten großen Krieg. Geschütze und Panzerabwehrwaffen zogen in die Stellung. Auf den Feldern trieb sich verirrt Vieh umher, das zusammengetrieben und geboren werden mußte. Es gab zu tun vom frühen

Kosaken an der Westfront
An der Westfront sind auch Kosakenverbände eingesetzt. Eine Aufklärungsschwadron verläßt ein französisches Städtchen, in dem sie kurze Rast abhielt, und reitet an Baumsperren vorbei feindwärts.

Von den schweren Kämpfen im Raum von Debreczen
Die schweren Kämpfe im Raum von Debreczen führten zu einem vollen Erfolg für unsere Truppen, die den Bolschewisten neben schweren blutigen Verlusten eine große Anzahl an Gefangenen und Kriegsmaterial abnahmen. — Immer mehr Batterien schweren Kalibers rollen nach vorn, um in der Schlacht eingesetzt zu werden.
PK-Kriegsbericht Alefs (Sch)

Morgen bis in die späte Nacht; arbeiten und Posten stehen, sichern und warten.

Der Volkssturmmann Michael E. hatte sich das EK I aus dem Weltkrieg und das Verwundetenabzeichen auf die Feldjacke geheftet, äußere Abzeichen seiner vielfachen Bewährung, die sich in die Frist von Tagen pressen läßt.

In einer dunklen Nacht, in der Leuchtkugeln wie Feuerwerk hinter dem Wald aufstiegen, vor dem die Grenadiere und die Panzer lagen, wurden die Volkssturmmänner mit ihnen Michael E. alarmiert. An einer Stelle war eine feindliche Kampfgruppe durchgebrochen. Die Volkssturmmänner besetzten ihren Graben. Maschinengewehre schoben sich zwischen die Karabiner. Das Feuer wuchs. Es griff bis an die Stellungen. Eine abgesprengte Gruppe deutscher Soldaten stieß zu den Volkssturmeinheiten. Sie waren die Richtungswieser, wo die Gefahr in Sekunden heran wuchs, wie eine Lawine.

Die Nacht, die wenig Schatten freigab, lockte das Feuer, und als irgendwo ein halbersticker, fremd akzentuierter Ruf erklang, beiläufig ein Maschinengewehr los. Wie ein Feuerbrand wuchs es die ganze Stellung hinab. Das Feuer, mit dem der Bolschewist erwiderte, verriet seinen Standort und jetzt, wo die Verhältnisse klar und unmißverständlich waren, tat auch der Volkssturmmann Michael E. nichts anderes als das, was richtig war. Sein Gewehr repetiert und die Augen sahen gut, wohin er schoß.

Der Feind kam nicht in die Stellung. An anderen Morgen, als es hell wurde, fand man vor dem Stacheldrahtgürtel tote Bolschewisten. Der größte Teil der Feinde hatte sich zurückgezogen und ins Feuer der Grenadiere verwickelt, noch

weitere Verluste für sein nächtliches Unternehmen bezahlen müssen.

Das war die neuerliche Feuerprobe für den Volkssturmmann Michael E., den alten Weltkriegsinfanteristen und nunmehr wieder streitenden Teil in der Front seines Volkes.

Mit vielen anderen war auch er Volkssturmmann geworden. Auf irgendeiner Kammer einer ostpreussischen Garnison bekam er einen feingrauen Mantel, eine Mütze, ein Gewehr. So kam er nach vor, jugendlich unbekümmert, aber schon in der ersten Stunde wie unter einer kalten Dusche ernüchtert, erfuhr er, was der Krieg den Söhnen der Völker offenbart. Schon nach wenigen Tagen war aus dem 16jährigen Hitler-Jungen Werner B. ein Soldat geworden; dreckig, verschmiert, aber mit blanken sauberen Augen und einer jugendhaften Erwartung von dem, was sich Stunde um Stunde vor ihm abzeichnete. Die Tage waren voll Getöse, die Nächte überstrahlt vom blendenden Weiß des Magnesiums aus den Leuchtpatronen und zitternden Leuchtspurbahnen der Maschinengewehre, die in den Wolkenhimmel zogen.

Eines Tages reste die Panzerwarnmeldung zu den Volkssturmmännern, man vernahm das Schurren der Sowjetpanzer, ihre aufheulenden Motoren. Da zogen sie schon aus der Talsenke, drohend, daß sich darunter manches Herz in Angst zusammenschürte. Der Hitler-Junge Werner B. aber griff sich eine Panzerfaust, mit deren Gebrauch er wohl vertraut war. Es kam nicht nur ein Panzer aus dem Schützennest aus, in dem er lag, sondern eine durchgebrochene Herde, die von den Volkssturmmännern eine neue Züchtigung erfuhr. Der Volkssturmmann Werner B. sprang aus der Deckung, als sich der erste 34T bis auf weniger als 50 Schritte herangeschoben hatte, legte die Panzerfaust an und schoß. Der Panzer brannte sofort. Hinterher folgte der zweite. Der Volkssturmmann hat mit einer neuen Panzerfaust einen zweiten 34T vernichtet. Am selben Abend noch erhielt der Volkssturmmann Werner B. vom Kommandeur der hier eingesetzten Division das EK I und zwei Panzervernichtungsabzeichen.

* **Važno za nosilce očal.** Ker po vsakem bombnem napadu oblegajo optike za izdajo novih očal, kar se z ozirom na vojno ne more vedno promptno zadovoljiti, je v interesu vseh, ki so navezani na nošnje očal, da jemljejo leta pri letalskih alarmih s seboj v letalska zaklonišča.

VOLKSSTURMMÄNNER

Von Kriegsbericht Peter Kustermann

PK, 10. November

ben Stiefel an und nahm die Pelzjacke, holte sich jenes 98er Gewehr, daß er am Ende des ersten Weltkrieges mit nach Hause gebracht hatte, aus dem verschlossenen Schrank, hängte sich den kleinen Rucksack um, wie ihn Jäger tragen, und meldete sich auf dem Gemeindeamt.

Von diesem Zeitpunkt an, wo der Bauer alles in Ordnung wußte, Frau und Tochter in Sicherheit, das Vieh dem Abholkommando anvertraut, alles Kleinzeug an Hühnern und den Paar Enten den Soldaten als Zusatzkost vermachend, begann sich das Leben des ostpreussischen Mannes mit jener Geradlinigkeit zu vollziehen, die allen Unwägbarkeiten des Krieges dennoch zugehörig ist und die bei all ihrer Schwere nur dem voll Düsternis erscheinen mag, der an ihrem Sinn vorbeizugehen versucht.

Der Volkssturmmann Michael E. war Grenzbauer und hatte mehr als vier Jahre vom 14er Krieg hinter sich, aus dem er mit zerschossenen Knochen zurückkam. Damals war er mit vier Brä-

In Ostpreußen, Anfang November.
Das Dorf, das der hoch in den 50ern stehende Volkssturmmann verlassen hatte, lag in der Feuerzone der Artillerie. Wo sich die Flugbahnen der Granaten der deutschen und bolschewistischen Geschütze überschritten, lag darunter wie gleichsam unter einem stählernen Dach das einsame Gehöft des ostpreussischen Bauern. Vereinzelt hatte das feindliche Störungsfeuer die unmittelbare Umgebung des Hofes aufgerissen, die Ziegel von den Dächern der Scheune geschleudert, der Luftdruck die Fensterscheiben zertrümmert und einen leeren Stall in Trümmer geschlagen. Soldaten eines Trosses waren in der Wohnung untergekommen und füllten die verlassenen Räume mit Leben.

Der Volkssturmmann hatte seine Familie, Frau und Tochter mit dem großen Treck gegen die Mitte des Reiches geschickt. Er selbst war da geblieben. Als man ihn rief, zog er sich die dei-

Nedolžna kri vpije do neba

Pri Jelendolu so izkopali 119 trupel umorjenih kranjskih fantov in deklet - Morilci so bili komunisti oktobra 1943 - Najprej „amnestirani“, nato poklani - Slovenski Katyn

Te dni je preteklo leto dni izza tistih tragičnih in presunljivih dogodkov, ki so terjali življenje 120 poštenih kranjskih fantov in deklet, ki so jih komunisti ustrelili v dveh nočeh v Mozlju, in sicer v noči med 12. in 13. oktobrom ter 15. oktobra 1943.

Po sramotnem izdajstvu italijanskega kralja, so se komunistični tolovaji na Notranjskem pobrali s svojsko vojsko in potem skupno napadali kranjske vaške straže. V gradu Turjak, blizu Ribnice, se je zbrala večja množica vaških straž. Te straže so napadli komunisti ob izdatni podpori savejske soldateske, ki je imela v to svrhu topove in tanke. Po štiridnevnem erditnem boju je kranjskim fantom zmanjkalo municije. Komunisti so ponudili vaškim stražam amnestijo, ako se predajo. Po dolgem oklevanju so fantje vselej sladkim besedam komunistov ter so se zares predali. Toda kmalu se je pokazal pravi obraz OF. Komunisti so jim najprej odvzeli ure, denarnice in nože, nato pa so jih povezali s telefonsko žico in jih pri tem strašno zmerjali. Le prehitro so spoznali ti kranjski fantje, da je izgubljen vsakdo, ki skuša kak kompromis z boljševiki. Zvezani so romali ti „amnestiranci“ v kočevske zapore, kjer so boljševiki vpriporili komedijo svojega sodnega postopanja. Obsojeni so bili vsi ujetniki brez razlike na smrt. Smrtno obsodbo je razglasil dr. Kržišnik. Stlačili so jih nato v zloglasno smrtno celico št. 1 v kočevskem gradu. V noči med 12. in 13. oktobrom so jih zvezane odpeljali na morišče v Mozlju, kjer so padli kot žrtve preračunane umora.

Pobili so te poštene slovenske fante sistematično in neusmiljeno. Dvignili se ni niti glas obsojbe in ogorčenja iz vrst OF. Molčali so vsi: tako komunistični voditelji kakor tudi njihovi simpatizerji. Niso jih pomorili kaki neodgovorni elementi, morili so jih predstavniki komunistične stranke in OF, po lastnem ukazu. Ne danes in ne jutri se ne bodo mogli izgovarjati na „neodgovorne elemente“. Krivi so pred svojo vestjo, pred narodom in vsem kulturnim svetom.

Tako ima tudi Kranjska sedaj svoj slovenski Katyn. Dne 29. septembra 1944 ob 19. uri je odpotovala iz Ljubljane posebna komisija v Ribnico, da bi nadzirala ekshumacijo nedolžnih jelendolskih žrtev. V tej komisiji so se nahajali poleg pristojnih uradnih predstavnikov in zdravnikov tudi zastopniki vodilnih ljubljanskih znanih in kulturnih institucij. Med člani komisije se je nahajal tudi eden izmed fantov, ki je takrat pobegnil in se rešil sigurne smrti.

O svojih strahotnih doživljajih je pripovedoval Stanko Zupančič sledeče: »Bilo je v noči na 23. oktober lanskega leta. Ob devetih zvečer so nas začeli komunisti prevažati iz ribniških zapor na morišče v Jelendolu. Vozili so nas po deset in deset. Imeli smo na hrbtu z žico zvezane roke, poleg tega pa smo bili vsi skupaj privezani še na vrh. Komunisti so nas spremljali z brzostrelkami. Do bližine gozda so nas pripeljali z avtomobilom, nato pa so nas odpeljali peš po neki kolovozni cesti do mesta, kjer nas je čakala smrt. Tam so nas že pričakovali naši krvniki. Ustavili smo se morali kakih pet metrov od jame. Nato so nas zaporedoma odpeljali do roba vrtače, kjer so nam v bojazni, da ne bi kdo pobegnil, povezali še noge. Jaz sem bil eden izmed poslednjih naše skupine. Za menoj so streljali še tri moje sotrpine.

Ne vem točno, kako se je nato vse odigravalo. Počil je strel in isti trenutek sem že padel. Morda sem bil že hip pred strelom v nezavesti, morda me je strel slučajno zgrešil. Nepreručno sem obležal v jami med ostalimi mrtvci. Iz nezavesti sem se zbudil, ko je name padla naslednja žrtev. Nevede in nehoti sem zastokal. Slišal me je tudi eden izmed krvnikov. Pristopil je na rob jame in oddal iz brzostrelke rafal po mrtvih. Tudi od teh strelcev me ni zadela nobeden. Kmalu nato se je v zraku začulo brnenje. Približalo se je letalo. Pogasili so ogenj, ki jim je svetil pri njihovem krvavem opravilu, ter se umaknili nekaj metrov od groba v gozd. To priložnost sem izkoristil za beg. S silo sem odstranil z noge žico ter sam ne vem kako sem z zvezanimi rokami

prišel iz groba. Krvniki so me začutili šele takrat, ko sem bil kakih dvajset do petindvajset metrov oddaljen od grobišča. Oddali so rafal iz brzostrelke v smer, kjer sem se nahajal, a me k sreči tudi to pot niso zadeli.

Na sebi sem imel samo spodnje perilu. Bil sem popolnoma okrvavljen od krvi svojih tovarišev. Splazil sem se v gozd in se napotil proti vasi Rakitnici. Trkal sem na vrata in okna dveh hiš. Domači so bili še pokonci. Prosil sem jih, naj me rešijo vezi na rokah. Toda niso me uslišali, ker so se bali, da se ne bi tolovaji zaradi tega kasneje nad njimi maščevali. Nadaljeval sem pot in prišel v sosedno vas, kjer me je neki petnajsetletni fantič šele rešil telefonske žice, s katero sam imel na hrbtu zvezane roke. Od tam sem se potem rešil na varno.

Ubežnik iz groba izgleda še danes popolnoma izmučen. Strelji, ki so padali okrog njega so zapustili posledice, ki jih občuti še danes.

Dobrih 700 metrov od vasi Rakitnice, na cesti proti Grčaricam, zavije cesta — ozek kolovoz — v temni gozd, kjer so se nahajala grobišča v kotlinah, oddaljenih od poti kakih 100—150 metrov. Bilo jih je težko opaziti, ker so bila skrbno zakrita. Vendar so priče mesta treh grobov popolnoma natančno pokazale.

Prvo grobišče se je nahajalo v kotlini desno od poti, po kateri so prišli udeleženci odkopavanja iz Rakitnice. Dolgo je bilo 6 metrov, široko 2 metra in globoko 1,5 metra.

Mladi domobranci so se takoj lotili odkopavanja. Ko so pogodili dolžino in širino grobišča, so začeli s požrtvovalnim delom. Okoli pol devetih se je prikazalo prvo odkopano truplo. V grobu se je najprej pojavila črna strnjena plast, iz katere se je počasi prikazovalo truplo enega izmed mučencev. Šest domobrancev je z motiko previdno odlepilo zemljo. Truplo so nato rešili iz oklepa rok in nog njegovih sotrpinov, ga dvignili in položili v pripravljeno krsto. Krsto so odnesli nekaj metrov vstran, kjer se je začel komisijski postopek agnosciranja. Enako je potem sledilo truplo za truplom.

Identifikacija se je vršila zelo hitro. Posameznike so spoznavali po zobeh in lasih, največ pa po obleki in prstu. Vendar so bili nekateri

brez vrhnje obleke, dve trupli pa sta bili celo popolnoma goli. Skoro vsi so bili sezuti, ker so komunisti pobrali vse količkej porabno obutev. V perilu žrtev so našli vsite razne premete, ki so mnoga pripomogli k prepoznavanju. Dokumente so našli samo pri enem umorjencu. Vsi ostali so bili brez vsakih listin, ker so komunisti hoteli s tem, da jim jih poberejo, otežkočiti eventualno naknadno identifikacijo. Ravno tako pri nobenem umorjencu niso našli nikake dragocenosti.

Do pol 12 ure je bilo prvo grobišče izpraznjeno. V njem so našli 38 moških trupel. Prepoznali so jih približno dve tretjini.

Delo se je nadaljevalo brez odmora. Ob 12. uri je bilo odkopano že drugo grobišče. Imelo je obliko kvadrata ter je bilo mnogo večje od prvega. Ker je bilo že po velikosti grobišča videti, da je v njem več žrtev kakor v prvem, so popoldne pričeli dajati v eno krsto po dve izkopani trupli.

Iz tega grobišča, katerega odkop je bil dokončan okoli 3., bilo je dvignjenih 57 trupel: 55 moških in 2 ženski. Vsa trupla so bila povezana s žico. Ležala so drugo preko drugega in potrebna je bila velika previdnost, da se niso posamezni udi potrgali in pomešali.

Domobranci, ki so bili ves čas neumorno na delu, kljub temu, da je bilo zelo težko vzdržati v neposredni bližini odprtega groba, je niso ustrašili napora. Delali so brez hrane od jutra do večera. Niso si dovolili niti trenutka počitka.

Odigravali so se pretresljivi prizori, ko so svoji spoznavali svoje drage. Skoro pri vsakem odkopnem truplu je kdo bolešno zajokal. Pozno popoldne že, po odkopu drugega grobišča, so začeli odkopavati še tretje. V tem grobišču, ki je bilo nekoliko manjše od prvih dveh, so odkrili 24 trupel. Eno med njimi je bilo žensko. Bila je to šolska upraviteljica Anica Drobnik iz Begunj pri Cerknici. V istem grobu se je nahajalo tudi truplo trgovca Jožeta Barage iz Grahovega pri Cerknici. Prepoznala ga je njegova žena, ki je bila tudi pri izkopavanju. Prizor, ko je vdova spoznala svojega moža, je bil nadvse pretresljiv. Navzoči je niso mogli potolažiti. Oklepala se je krste in ihtela. Ko se je kasneje razvil spreved s krstami proti Ribnici, se še vedno ni mogla ločiti od svojega pokojnega moža.

O življenju teh junakov je odločil neki zloglasni Pirković-Cort iz St. Jerneja. Med umorjenimi so identificirali tudi krojaškega pomočnika Drago Kralja iz Marburg-a, akademika Franc Beleja iz Tüfser-ja, dijaka Gabrijela Kramerja in učiteljskega Borisa Kovača, oba iz Cilli-ja.

Vsi so padli kot žrtve brezbožnega in brezdomolinskega komunizma vsem Stajercem v spomin. Ljudi Kdor komunistom verjame, je izgubljen.

Poraz tolovajev na Čatežu in v Suhi krajini

Iz velikih bojov, ki so jih bili pred nedavnim domobranci udarnih skupin s tolovaji šestih brigad v srcu Dolenjske, je prejel »Slovenski dom« naslednje poročilo: »Štajerske tolovske „brigade“ so se skupno z delom „Cankarjeve“ brigade umaknile po velikem porazu v nedeljo, dne 15. okt., proti Suhi krajini, da bi se tamkaj spet naužile božjega mira. Iz boja se je namreč rešilo le še 200 štajerskih komunistov od neke brigade, ki je štela prej več kakor 500 mož. Podobno je bilo z drugimi tolpami, ki so se zoperstavile domobranskim edinicam. Tako smemo računati, da so imeli tolovaji v nedeljskem boju vsaj še enkrat tolikšno število ranjenih kot mrtvih. Večina tolovajev je prišla v Suho krajino brez pušk in municije, ker so morali vso robo na obupnem begu vreči vstran, da so si rešili golo življenje. Domobranci pa so vedeli, da je sedaj pravi čas, da udarijo po roparskih tolpah in jih razbijajo. Nastop večjega obsega, v katerem so sodelovali oddelki raznih skupin, se je začel v ponedeljek zjutraj. Trajal je kljub nekaterim dnevom izredno slabega vremena do sobote. V Suhi krajini se je namreč nagneto po nedelji več tolovajskih „brigad“, ki so imele namen, kakor je bilo razvidno iz zaplenjenih aktov, napasti dolenjske posadke domobrancev. Rdečim oddelkom se je poznalo, da kljub politikomiserem terorju nimajo prave volje za boj. Z vsakim „jurišem“, ki so ga začeli, so propadli. Domobranci dolenjskih skupin so izvedli med akcijo več posrečenih naskokov in nočnih sunkov, s katerimi so pognali komuniste globoko preko Krke. V bojih na tem področju je padlo v petih dneh 223 komunistov, 37 pa je bilo

ujetih. Med ujetniki so bili capini različnih narodnosti, tako Hrvatje, Mongoli in badoljevski komunisti. Največ je bilo kajpak prignanih Stajerc. Ti zadnji beže iz tolp in se hočejo vdinjati kar dolenjskim kmetom za hlapce, ali pa se prebijajo v skupinah po 10—20 ljudi nazaj domov, preklinjajoč in razočarani nad »narodno« vojsko. Tako so povedali ljudje in mobiliziranci sami, da si jim politikomiserji neprenehoma govore, da domobranci vse mobilizirance pobijejo. V bojih je padlo tudi dosti rdečih funkcionarjev, pri katerih so našli mnogo naropanih dragocenosti, zlasti zlatnine. V bojih je bilo zaplenjenega dosti orožja, posebno strojnico in pušk, ki so jih domobranci uničili čez 500. Domobranci so zaplenili komunistom tudi mnogo drugega blaga. Zlasti uspešna je bila že znana Rupnikova skupina na jugozahodu, kamor so tolovaji bežali pred dolenjskimi četami, da bi si rešili glave. Tu pa so jih pričakali domobranci notranjskih, velikolaških, ribniških in kočevskih čet. Po najnovejših podatkih je padlo v tem delu toliko tolovajev, kot nikjer drugod, in na vseh padih komunistov na novomeškem področju, vsega preko 722 naštetih mrtvih. Pravijo, da so notranjske skupine v podaljšani akciji ujele komandanta neke brigade. Tudi te domobranske skupine so zaplenile tolovajem mnogo orožja in drugega blaga. V akciji je uspešno sodelovala tudi neka nemška skupina. Končni uspeh vseh bojov na Dolenjskem je: 722 mrtvih brez utopljenih v Krki, ujetih, ranjenih in pobeglih. Če prištejemo še te, so tolovaji izgubili okoli 1300 ljudi.

UMNI KMETOVALEC

Gnoj je kmetovalčev zaklad

Umnega kmetovalca se spozna po tem, če ima lepo urejeno gnojišče ter vedno na razpolago za vse kulture dovolj dobrega gnoja. Redki so danes pri nas na Spodnjem Stajerskem taki kmetovalci, ki imajo res urejeno betonirano gnojišče in gnojnično jamo, še redkejši pa so taki, ki znajo vrednost gnoja sploh pravilno ceniti. Niso redki slučaj, da je gnojišče po predpleu zgrajeno, gnoj pa v neredu. Gnojnična jama je vedno polna, da se gnojnice razliva in gre v izgubo. Da ne omenjam tistih primerov, kjer sploh nimajo zgrajenega gnojišča. Tu je gnoj kar tako razmetan, gnojnice se pa sproti razteka. Poglejmo polja, na katerih uspeva slabo žito in na cesti voznika, ki vozi s slabotno, izstradano živino. Tu imamo dokaz, da dotični kmetovalec ne zna ceniti »gnoja-zaklada«. Njegovo gnojišče je gotovo v neredu, mimo tega mu primanjkuje dobrega gnoja. Posledice so slabi pridelki, pomanjkanje tehničnih krmil, sestradana in slabotna živina. Tak kmetovalec krmi svojo živino le s slamo in s krmo iz zaplevljenih travnikov, ki niso bili morda nikdar gnojeni. Tako krmljena živina ne more zadovoljiti kmetovalca ne kot vprežna, ne kot molzna in še manj kot pitana živina.

Ravno sedaj v vojnem času, ko je nabava umetnih in trgovskih gnojil otežkočena in ko nosi kmetovalec breme odgovornosti za prehrano naroda, je predvsem ceniti domač hlevski gnoj. Dober gnoj v dovoljni meri omogoča zadovoljive pridelke. To je predpogoji za krmljenje živine predvsem s tehničnimi krmili. Le tako bomo producirali dovolj mleka in mesa. Poleg tega je živina zdrava in odpornejša ter sposobnejša za vprego. Taka živina nam daje v krogotoku domačega gospodarstva zopet obilo dobrega gnoja, ki je po odstotkih večje hranilne vrednosti za rastline.

Kvaliteta hlevskega gnoja je predvsem odvisna od dobre stelje. Najboljši gnoj se dobi iz nastilja s slamo, ker že sama v razkrojeni obliki vsebuje veliko hranilnih snovi in sprstene slame danes žal v nekaterih krajih ni dovolj na razpolago, ker se jo sedaj v vojnem času rabi tudi v druge in potrebnejše svrhe. Za slamo je dobra tudi košana gozdna stelja, sestojča iz praproti, gozdnih trav, mahu in drugih gozdnih rastlin ter odpadkov. Enake vrednosti so razni njivski odpadki, katere se navleče skupaj z brano. To je razno strnišče, bučne vitice, krompirjeva itd. Čuvati pa se moramo plevela. Kjer so njive zaplevljene, storimo bolje, če take odpadke skompostiramo, ker obstoja nevarnost, da pride seme plevela v gnoj ter tako ponovno zapleva polja. Njivske odpadke, slamo in gozdno steljo je treba narezati, ker se da tak gnoj lažje kидati in gnoj lepše stlačiti.

Najbolj običajna stelja je gozdno listje, ki po vrednosti sicer nekoliko zaostaja, vendar pa daje vseeno tudi dober humozni gnoj. Za steljo se uporablja tudi odpadke naših iglavcev in sasekano smrekovo ter borovo vejevje. Taka stelja pa po vrednosti zaostaja, ker vsebuje smolo in zato počasi trohni ter kot gnojilo le počasi deluje. Često se uporablja tudi žagovino in oblance. Oboje je kot stelja manj vredno. Prvovrstni gnoj pridobimo s šoto ali s slamo, ki je pomešana s šoto. Šota ima to lastnost, da upija gnojnico in zelo dobro veže in ohrani dušik, ki je sicer silno hlapljiv. Poleg tega pa šota zelo hitro razpada in daje veliko humusa ali sprstene. Škoda je le, da je šota dražja in da se jo sedaj v vojnem času težko nabavi.

Nastilja naj se dovoljno. Stelja naj bo suha, da sproti upija vlago. Gnoj je izkидati zjutraj in zvečer ter ga sproti spraviti na gnojišče, kjer ga nakladamo plast za plastjo ter sproti dobro potlačimo. Priporočljivo je, od časa do časa goniti živino po gnojišču, ker se gnoj tako lepše stlači. Napačno je, premetavati gnoj z vilami na kup ter pozneje gnoj prekladati in zravnovati. Tak gnoj izgubi mnogo na vrednosti, predvsem če je vroč, ker tedaj izhlapi mnogo dušika. Gnoj naj zori najmanj tri mesece do uporabe. Gnojišče bodi radi tega razloga razdeljeno na dva dela. Sveži gnoj odkladamo vedno posebej, tako, da je medtem gnoj v drugem delu dozorel za uporabo.

Gnojišče naj bo na mestu, ki je blizu hleva, kar olajša delo. Po možnosti pa naj bo na severni senčni strani ali pa pod kakim večjim

drevesom. Na gnojišče naj se ne izteka voda, tudi deževnica iz streh bodi izpeljana tako, da se ne izteka na gnojišče. Gnojišče pa naj bi bilo tudi zavarovano pred dežjem samim, zato je dobro, ako je gnojišče nameščeno pod streho. V naših razmerah pade letno 800 do 1000 milimetrov padavin, to se pravi 800 do 1000 litrov vode na en kvadratni meter površine. Taka množina padavin izpere znatno dragocene hranilne snovi iz gnoja ter ga napravi manj vrednega. Najbolje je betonirano gnojišče z gnojnično jamo, ki naj bo od znotraj dobro ometana in zaglijena, da ne propuša. Gnojnična jama bodi poleg tega neprodušno zaprta. Najboljša je jama, ki je zgrajena pod gnojiščem. Gnojišče bodi dostopno z dveh strani z vozom in napravljeno tako, da se voz lahko postavi na gnojišče, s čimer si znatno olajšamo delo nakladanja.

Dober dozorel hlevski gnoj je težak in masten. V takem gnoju je strelja večina že razpoda. Istotako so v takem gnoju hranilne snovi, predvsem dušik, dobro vezane in zavarovane pred izhlapevanjem. Slab gnoj je tisti, ki je bil slabo stlačen in se je zato preveč eegrel in izkuril. Tak gnoj je izgubil na dušiku in drugih snoveh, je suh in čisto plesniv. Gnoj je izvažati le ob oblačnem, vlažnem, in hladnem vremenu. Raztrositi ga je tik preden se ga podorje ali podkopije. Kjer leži gnoj po več dni naprej navožen ali celo raztrošen na soncu, izgubi mnogo na svoji vrednosti. Ponekod polivajo tak soncu in izsuševanju izpostavljen gnoj z vodo ali z gnoj-

GOSPODARSTVO

Mleko - vir jedilne masti

Ko so v Nemčiji pred leti ustavili skoraj popolnoma izdelovanje masla na kmetijah ter ga prenesli na mlekarne, ki obratujejo na dalekovidnejših in spretnejših podlagah in načrtih, so bila deljena mnenja o tem, ali bo zvišal ta ukrep pričakovano produkcijo masti v obliki masla. Razen neprikritih predsodkov ni nikdo skrival vidnih težav z dnevno oddajo znatnih količin mleka. Izkušnje so pozneje ovrgle vse take pomisleke.

Od leta do leta se je vedno bolj izrazilo pokazala pravilnost pospeševanja mlekarne. Strokovna uporaba strojev in ostalih sodobnih ureditev, je dvignila izdelovanje masla po mlekarah zdaleka nad izdelovanjem po kmetijskih gospodarstvih. Predvsem pridobijo mlekarne iz enakih količin mleka znatno več masti in beljakovin kakor kmetije. K temu je pristoje še enotno kakovost masla ter čisto in enažno izdelovanje stranskih produktov, kakor sta na primer sirotka in sirilo. Razen tega izdelujejo mlekarne iz mleka kot stranski produkt tudi takozvani Dragé, to so zdravilne tablete, ki jih potrebuje farmacevtska industrija.

Kaj zmorejo danes vzorne združene mlekarne za prehrano nemškega ljudstva, lahko pokaže primer iz württemberskega ali bavarskega Allgäu-a, kjer sta mlekarstvo in združništvo že od nekdaj na višku. Ta obrat je zvišal oddajo mleka od 8,5 milijonov kg iz leta 1939. na 11,8 milijonov kilogramov v letu 1943. V istem času je ta mlekarne zvišala letno izdelovanje masla od 328.500 na 467.000 kg, izdelovanje sira od 450.000 na 790.000 kg in izdelovanje kvarka od 18.500 na 39.000 kg. V glavnem je dvignilo to vzorno delo te mlekarne tekom petih let svojo produkcijo približno za eno tretjino kljub temu, da je obrat znižal število moških strokovnih sil od 24 na 10 ter se zadovoljuje z ženskimi pomožnimi silami in inozemskimi delavci.

Seveda ne zaznamujejo vse mlekarne enakih uspehov. Neovrgljivo pa je dokazano, da je edino obstoječi način zajetja in predelovanja kravjega mleka potem mlekar v stanju, pridelati nemškemu narodu 70 odst. celotne masti za jedilne potrebe ter mu osigurati oskrbo masti tudi v šestem vojnem letu.

NAŠE ZDRAVILNE RASTLINE

Arnika (Arnica montana L.)

Arnika, ki raste v naših pokrajinah, je v severni Nemčiji zelo redka rastlina. V srednji Nem-

nico, kar je napačno. Voda namreč izpira hranilne snovi, gnojnica pa pri polivanju izhlapeva dušik. Da se gnoj čim lepše ohrani in izkoristi ter da čim manj izgubi na vrednosti, se je držati pri gnojenju naslednjega načela: Hlevski gnoj je uporabiti za te kulture in tam, kjer se ga čim prej podkopije ali podorje, kakor za njive, sado-nosnike, vinograde in vrtove. Za travnike in tiste kulture, kjer gnojimo le po površini, se izvede gnojenje s hlevskim gnojem izjemoma le pozno v jeseni, kadar takoj nato zapade sneg. Boljše pa je take kulture gnojiti s kompostom, ker je dušik v kompostu zastopan v manjši množini, mimo tega pa je vezan močno s humusom.

Gnojnico uporabljamo kot tekoče gnojilo za kulture tistih rastlin, katerim gnojimo »na glavce«, da si tako hitro opomorejo. Izvrtimo gnojilo je tudi za travnike. Polivamo jo zgodaj spomladi, pa tudi po prvi košnji ob deževnem vremenu. V jeseni se naj z gnojnico nikdar ne gnoji, ker vsebuje gnojnica hranilne snovi v lahko raztopljivi obliki, ki takoj učinkujejo in se kmalu tudi izgubijo. Če je treba gnojnično jamo izprazniti v jeseni, jo koristno uporabimo za polivanje sveže napravljenega komposta. Njegove suhe snovi jo vpijejo in se hranilne snovi dobro ohranijo. S hlevskim gnojem, kakor z gnojnico, pa se naj ne gnoji obenem z umetnimi gnojili. Umetna gnojila imajo to lastnost, da vežejo nekatere lahko raztopljive hranilne snovi, ki naredijo težje ali sploh neraztopljive ter tako uničijo vrednost gnoja. Varovati se je v tem oziru predvsem umetnih gnojil, ki vsebujejo apno ali gnojjenja z apnom samim. Če že kaka kultura zahteva dodatno ali umetno gnojilo obenem, se potem izvede gnojenje tako, da se gnoji v jeseni z umetnimi gnojili ali z apnom v prahu, šele spomladi pa nato s hlevskim gnojem. Sch.

čiji jo najdemo na travnikih srednje goratih krajev, zlasti pa v naših Alpah. Arnika ne mara apnenih in ne gnojnih tal. Ker je postala redka, je zaščiten. Arnika cvete v začetku poletja in jo spoznamo že od daleč po njenem rumenem cvetju. Cvetje arnike ni intenzivno in diši po grenkobi. Rastlina je visoka kakih 60 centimetrov. Listi so svetlozeleni in več ali manj jajčaste oblike ter le redkoma veččasti.

Uporabljajo se korenine, listje in cvetje s kelihom in brez njega. Zunanje uporabljamo arniko kot tinkturo ali prekuho pri ranah in revmatizmu, notranje pa le po zdravnikovem navodilu. V zvezi s tem je treba vedeti, da so kemične sestavine arnike zelo močne, zato se prvotne tinkture ali izvlečka nikoli ne sme uporabljati, pač pa je treba izvleček večkrat razredčiti.

Korenine je zbirati spomladi ali jeseni. Pri nabiranju arnikovih rastlin naj se išče le močne rastline, slabotnejše se naj pušči radi razmnoževanja. Od močnih stebel pustimo istotako vsako tretje steblo v zemlji. Pri puljenju moramo zemljo okrog stebela pod listno rozeto najprej nekoliko zrahljati, nato pa korenino počasi in previdno izpuliti. Spomladi trgamo tudi listje arnike. Na glavni korenini se nahajajo razne do 8 cm dolge koreninice, katerih pa ne porežemo, ker so istotako uporabne. Korenine in koreninice imajo bridki okus in manj izrazit vonj. Korenine najprej operemo, nato pa jih v tankih plasteh osušimo na soncu. Korenine shranjujemo v vrečah, ki jih je tedensko pregledovati. Spomladansko zbirko odpošljamo najkasneje sredi junija, jesensko pa najkasneje koncem novembra.

Listje arnike zbiramo koncem maja do avgusta. Listje sušimo v tankih plasteh v senčnih in zračnih čumnatah. Listje je oddati najkasneje koncem septembra. Cvetje arnike s kelihom zbiramo koncem maja do avgusta. Cvet odrežemo tik pod kelihom, in sicer samo sveže, ne pa že uvele cvetove. Cvetja se ne sme stiskati. Sušimo ga prav tako v senči in na zračnem prostoru. Cvetje arnike se prav kmalu posuši. Shranjujemo ga v škatljah. Zbirališča ga oddamo po tedenskem pregledu koncem avgusta.

* Nov nemški izum. Kreisarbeitsschutzwalter v Dessau-u je po dolgoletnem trudopolnem delu izumil in sestavil univerzalen stol za delo tistih, ki imajo poškodovane noge. Stol bo po svoji sestavi odgovarjal za sedenje pri pisalnih mizah, stružnicah in pred risalnimi deskami. S pomočjo tega stola bo omogočeno sedeti in premikati se v bližnjem okrožju celo tistim, ki so jim morali amputirati obe nogi.

Zaprisega spodnještajerskega Volkssturmu-a

Slavnostna prireditev v Marburg-u
Počastitev padlih za nacionalsocialistično gibanje in za nemški narod

Za mesto Marburg je bila minula nedelja znamenit dan. Prisegli so bataljoni Volkssturmu, med katerimi se je nahajal tudi bataljon mladine. Vsem, ki so dvignili roke k prisegi, je stala pred očmi živa obveznost, ki se glasi, da morajo v slučaju potrebe biti pripravljeni, žrtvovati tudi življenje. Človek, ki ima domovino, predstavlja samo člen v verigi večnosti s svojim življenjem. Srce moških mora utripati vedno za večno življenje svojega naroda. Saj smo izšli iz naroda in živimo z narodom. Domovina je nekaj, česar se ne izgubi na zemlji, zato smo ji dolžni, služiti z vsemi svojimi silami srca, duha in telesa.

Možja Volkssturmov mesta Marburg se zavečajo, da so nastopili k zaprisegi kot branilci obmejnih utrdb jugovzhodnega dela Reicha, pot, ki ne vodi po najbolj ravnih cestah, temveč v klance in boje, ker samo potom boja in žrtve se pride do zmage v življenju in do nemške zmage. Ključno nas mnogostevilni mrtvi Gre za vse, za kar se moramo vpostaviti in to je naša sveta dolžnost. S sveto krvjo ožigosano ceno našega boja na hribovih in v dolinah naše lepe Spodnje Štajerske nam ne sme iztrgati nikaka sila.

V prvih popoldanskih urah so korakale prve kompanije Volkssturmu Marburg na bataljonska zbirališča. Veselje je bilo gledati stare bojovnike z odlikovanji iz prve svetovne vojne poleg tovarišev v uniformah Wehrmannschafte, ki so se odlikovali v bojih zoper tolpe, vmes pa gorečo mladino, ki komaj čaka, da bi lahko služila domovini.

Sophienplatz je bil okrašen z zastavami, ki so zaokrožile znak hrabrosti »Eisernes Kreuz« (Železni križec). Oddelki oborožene sile so stali okrog bataljonskih zastav, ki so jih razvili po postavitvi bataljonov. Med sviranjem predajalne koračnice je javil Kreisstabführer Kreisführer-ju Strobl-u, ki je prišel v spremstvu Standortälteste-ja Obersta Westphal-a in ostalih častnih gostov, število prvih nastopljenih mož Volkssturmov.

Po odpetju bojovniške pesmi »Siehst du im Osten das Morgenrot« (Vidiš jutranji svit vzhoda) in Führer-jevih besedah so zabobneli bobni, zastave so se nagnile k pozdravu padlih za nemški narod, k pozdravu padlih dne 9. novembra 1923 pred Feldherrnhalle, žrtvam prve svetovne vojne ter žrtvam terornih letalskih napadov in končno vsem našim prednikom, ki so v davni preteklosti usmerjali pot našemu narodu.

Sledil je govor Kreisführerja Strobl-a, ki je močjem predložil veličino nalog, ki jih čakajo. Lahko je, tako je naglasil, priznavati se za Führerja in Reich v dobrih časih, sedaj, ko se vršijo težki boji, se pa narod opominja na to. Omenil je težko dobo bojov za oblast. Dolgo časa je Führer sam z malo skupino svojih najzvestejših ključoval vsem naskokom takratnih nasprotnikov, ki so hoteli razkrojiti Reich po sramotnem miru. Ampak duh udeležencev prve svetovne vojne se je zopet prebudil in deset let pozneje je stal ves nemški narod za Führerjem. Oživel je duh starih bojovnikov in v tem duhu so stali padli junaki pri Stalingradu in St. Malo, ki so nam danes častni spomeniki ključov in opominov k zvestobi, požrtvovanju in če bo potrebno tudi k vpostavi našega življenja. Blagoslovljena naj bo hrabrost in požrtvovalnost, nakar postanejo resnica besede, ki prihajajo iz src našega naroda: »Končno ste zmaga!«. Te besede naj bodo svetla zvezda-vodnica našim Volkssturmom, ki so nastopili, da položijo prisego Führerju. Smrt najboljših sinov našega naroda nam mora biti najsvetejše volilo.

Zopet poveljevanje, nakar je sledila pesem sedanosti »Ein junges Volk steht auf« in temu besede govornika, ki je zabijal v srca Volkssturmsoldatov sledeča bojna načela Volkssturmov:

Zvestoba, pokorščina in hrabrost tvorijo podlagu države in jo napravijo nepremagljivo. Vojak Volkssturmu se bojuje zvest svojji zaobljubi zagrizeno in v zmago verujoče v vseh položajih. Zvest Führerju do smrti, je pripravljen, raje umreti v hrabrem boju, kakor pa kedarkoli prosi sovražnika za milost.

Neprekosljiv v stanovitnosti, nesebičnosti in

tovarištvu tvori Volkssturm armado največjih idealistov Nemčije.

Če bi nameraval kakšen poveljnik v brezupnem položaju ustaviti boj, velja v nemškem Volkssturmu v naši vojni mornarici vdomačeno izročilo: Oddati poveljstvo z vsemi pravicami tistemu, ki hoče nadaljevati bojevanje in tudi če je to najmlajši.

Volkssturm je vzgojen za molčanje ter oboja najstrožje izdajalstvo svoje domovine in svojih tovarišev. Njegovo molčečnost ne morejo zlomiti niti obljube, niti grožnje.

Vitežki napram ženam, obziren napram otrokom, bolnikom in starcem, je vojak Volkssturmu pripravljen za skrajno izročitev. Napram sovražniku, ki nam ogroža svobodo in življenje, oskrunja žene in mori otroke, goji pa strastno sovraštvo.

Če ostanemo po vzgledu naših očetov zvesti našim najzvestejšim dolžnostim in našemu narodu, bo Bog blagoslovil naš boj. Poklicani v najtežjem času za zaščito domovine, nočemo počivati preje, dokler ni dobojevana zmaga in mir ter svoboda Reicha.

Prisilni rekrutiranci se vračajo v človeško življenje

Na kolodvoru v Rann-u stoji 47 mož, ki so jim bili tolovaji prisilno rekrutirali: sestradini in prezeblji, stisnjeni v pravcato krdelo. Večina izmed njih nima plašča in cunjje njihovih razcapanih oblek jim vise od drgetajočih teles. To so možje in fantje iz Eichala, Trifaila, Cillija in Luttenberga. V poletju so jih bili zavlekli tolovaji in sedaj so ob največji nevarnosti in najtežjih naporih ušli svoji nečloveški usodi. Pobegnili so iz kazenskega bataljona pri delu na cestah ter iz dolenskih brigad ter so se javili nemški oblasti, ki jih je zbrala v večjih transportih za odhod v domovino. V Littai-u se je zbralo 80 mož in ista elika je bila videti tudi pri drugih poveljstvih.

Pripovedujejo, da je storilo vodstvo tolovajev vse, da v gozdovih ne bi izvedeli nič o amnestijski odredbi Gauleiterja, ker jim je natančno znano, da je velikemu odstotku ljudi pri dolenskih tolovajskih skupinah dovolj pasjega življenja v gozdovih.

Tam, kjer so izvedeli za Gauleiterjevo amnestijo, skušajo politkomisarji z lažmi in grožnjami zavračati ljudi od povratka. Tako lažejo, da bodo vsi, ki se vrnejo, ustreljeni, na drugi strant pa skušajo ljudem dopovedovati, da se napovedani ukrepi proti sorodnikom ne bodo izvajali.

Politkomisarji in tolovajski voditelji, ki so prisilnim rekrutirancem brutalno vzeli vse, kar je uporabno, zlasti pa obleko in drugo imovino, živijo dobro. Med politkomisarji in tolovajskimi voditelji nikdo ni videl kakega inteligentnejšega ali omikanega človeka. Čim bolj zločinski ali brutalni je bil kak tip, tem višji položaj je zavzemal pri tolovajih. Več mesecev niso videli kruha. Hrano so prejemali večinoma samo enkrat na dan. Dnevno so se vlegali brez večerje in s praznim želodcem na umazano ležišče. O cigaretah sploh ni bilo govora.

Večina ubežnikov je prišla nazaj samo ob naličjih, v popolni temi ali pri sicer slabem vremenu. Eden izmed njih je dejal: »Naj se zgodi z menoj, karkoli hoče, grem iz tega pekla, saj me Nemci ne bodo ubili!«. In danes so zopet vsi srečni, da se peljejo v domovino, k njihovim robinam, k delu in v redno življenje. Najprej so vprašali, kako neki izgleda v Trifailu ali Eichalu, da-li se tam dela in da-li bodo mogli zopet delati kot rudarji. Ko so slišali, da bodo zopet smeli delati, so jim žarele oči samega veselja. Z užitkom so kadili prvo ponujeno cigareto po več mesecih.

Pri pogledu na te ljudi in poslušanju njihovega pripovedovanja si je človek želel, da bi prisostvoval vsaj del tistih norcev in zasleplencev, ki še danes koketirajo z mislijo, oditi v šumo, ker so še danes mnenja, da jim bo OF prinesla srečo in svobodo.

Nato se je dvignilo več tisoč rok k priseganju in moške so izgovarjali sledečo zaprisego: »Prisegam pred Bogom to sveto prisego, da bom brez-pogojno zvest in pokoren Führerju Velike Nemčije, Adolf-u Hitler-ju — obljubujem, da se bom boril hrabro za mojo domovino in bom raje umrl, kakor da bi komurkoli izročil svobodo mojega naroda.«

S počastitvijo Führerja in himnama so zaključili prireditev, ki nas bo prihodnje tedne in mesece v službi Volkssturmu vedno opominjala, da pomeni vpostava življenja za Veliko Nemčijo in njenega Führerja naše življenje. Prisega, ki so jo položili možje Volkssturmov, je hkrati prisega zvestobe za vse tiste, ki so umrli za naš narod. Obljubili so jim braniti z vsemi svojimi silami in z vso svojo voljo to, za kar smo delali in živeli. Potem bodo tudi stvarno živeli naprej ter sokorakali v milijonskih armadah nemških Volkssturmov ter podelili našemu narodu moč nepremagljivosti.

Bataljoni so odkorakali iz Sophienplatz na svoja zbirališča. Kar stoji danes pred temi možmi, je delo in zopet delo, morda tudi trda služba, ki jo bodo opravili vsi. Kdorkoli bi stegnili roko po naši zemlji, bo izkusil, da jo brani razen oborožene sile tudi naš Volkssturm, ki bo postavil svojega moža. Tako se glasi v pesmi med marširanjem bataljonov nemških Volkssturmov: »Und setzet ihr nicht euer Leben ein, nie wird euch das Leben gewonnen sein.« (Če ne vpostavite vašega življenja, si življenja ne pridobite nikdar).

Vi vsi, ki ste dozdnevno neozdravljivi, oglejte si te vrtnice in poslušajte, kadar pripovedujejo o vaših ofarskih junakih! Kar govorijo, ni nikaka propaganda, to niso nikaki naročeni statisti, ki bi za denar pripovedovali grozne legende, to so Spodnještajerci, ki so vso sleparijo OF doživeli na lastni koži ter jo tudi spoznali.

Mnogi Spodnještajerci so se že iztreznili in to iztreznjenje se bo širilo vedno bolj in bolj. Kdor se je vrnil iz gozda, že ve, kako je s to stvarjo, njemu ne bo nikdo več slikal na steno kaj nemogočega. On tudi ve, kje je Spodnještajercu mesto. Kdor še do danes ni spoznal resnice, naj povpraša takega vrtnjenca, ki mu bo odprl oči na nedvoumni način.

MALE VESTI

* **Hraber Spodnještajerc.** Gefreiter Ernst Schletz iz Willkomm-a, Kreis Marburg-Land, nositelj hrabrostnih odlikovanj Eisernes Kreuz I. in II. Klasse, je dobil odlikovanje Ehrenblatt-Spange zum Eisernen Kreuz, ker se je posebno izredno odlikoval kot junak v nešteti bojih iz bližine.

* **Odlikovanje hrabrega Spodnještajerca.** Führer je odlikoval Oberleutnanta v rezervi, Franz-a König-a, sina trgovca istega imena v Cilli-ju, z visokim odlikovanjem »Deutsches Kreuz in Gold«. Komaj 24-letni je večkrat odlikovani spodnještajerski junak je prvi Spodnještajerc s tem izredno visokim odlikovanjem za hrabro zadržanje na fronti.

* **Zaprisega Volkssturmu v Cilli-ju.** Minulo nedeljo so v Cilli-ju slavnostno zaprisegli prvo kompanijo Volkssturmu. Slavnosten govor Kreisführerja Dorfmeisterja, ki je izvršil zaprisego, so poslušali razni častni gostje s Standortältestem, Oberstom Paulowskym, na čelu. Poslušalci so pozornost sledili izvajanjem govornika ter dali ob zaključku vidnega izraza nespremenljive zvestobe Führerju in domovini. Po zaprisegi je korakal Volkssturm med sviranjem godbe po mestnih ulicah, spremljan in zaokrožen po mnogostevilnih udeležencih proslave. Po odhodu zastav so se pred hišo Kreishaus razšle formacije.

* **Spominski apel v Pettau-u.** Spominski dan 9. november so v Pettau-u obhajali člani NSDAP s sestankom v hiši Deutsches Haus. Spregovoril je Kreisführer Bauer, omenjajoč žrtve, ki so napravile prvi korak v nacionalsocialistično dobo ter pozval navzoče, da bi dajali s svojo držo vzgled vsem, v postavi za dosego končne zmage.

* **Zlata poroka v hiralnici Hochenegg pri Cilli-ju** sta obhajala zlato poroko Andreas Baromik in njegova življenska družica Barbara. Izmed šestih otrok, ki sta jih vzgojila, je padel sin v prvi svetovni vojni, vnuk pa v sedanji. Jubilarita sta

LETALSKA ZAŠČITA

* **Letalska zaščita na podeželju.** Bilo bi napačno, če bi kdo mislil, da je minula nevarnost pred letali na podeželju, ker je žetev spravljena. Ravno sedaj, ko so dolge noči, je polagati na zatemnitev največjo pozornost. Pri tem je najbolj potrebna dobra zatemnitev v hlevskih prostorih, kjer je rvečer in zjutraj največ opravka pri živini z umetno lučjo. Ne hodite nikoli z gorečimi svetilkami po prostem okrog hlevov, hiš in gospodarskih poslopij! Pred bombami in požarom čuvamo ljudi, živali, hiše, hleve, gospodarska poslopja, kmetijske pridelke, kmetijske stroje in sploh vse naše premoženje najbolj z dobro in vestno zatemnitvijo, ki naj bo brezhibna. Vse, kar nam uniči bomba ki poruši razdere in zažge je danes radi vojnih razmer v veliki meri popolnoma nenadomestljivo. Važno je tudi očitati pred bombami kmetijske stroje. Shranjevanje jih je najbolje izven domačije pod kakim samotnim kozolcem, senjakom itd. in še tam ne vse na enem kraju. Postaviti jih je tako, da se jih vsak čas lahko odpelje proč. Mlatilnice je najbolje postaviti na mognjen svet ter podložiti kolesa z bruno.

* **Letalsko -zaščitni kovčeg.** Kovčegi, ki smo jih nekoč uporabljali samo za potovanja, igrajo danes večno vlogo za shranjevanje letalsko-zaščitne prtljage. Stvari, ki bi jih pred morebitnim poškodovanjem prav posebno radi očuvali, je shraniti v kovčege ter jih postaviti v zaklonišča, ki se nam zdijo najbolj varna. Izkušnje so pokazale, da se je s shranjevanjem po kletih in zakloniščih v največ slučajih ohranilo marsikaj, tudi če sta srčni pritisk ali žadetek bombe zrušila stavbo. Kakor je človek v zaklonišču ali kleti razmeroma še najbolj varen, tako so varne tudi v imenovanih prostorih shranjene stvari v kovčegih, ki jih je od zunaj in znotraj označiti z imeni lastnikov. Kdor nima kovčega, se naj poslužuje primernih škatel iz lepenke.

* **Preglejte zatemnitev!** Luč je najbolj siguren cilj sovražnim bombnikom. Posadke sovražnih letal se ravna po svojih poletih po naših deželah po svetlobi, pa naj si bo še tako mala. Zavedati se moramo, da se zažig ene same vžigalice vidi po noči 1000 metrov daleč. Svetloba nezatemnjene hlevske svetilke ali pa električne žarne svetilke, sega celih 7 km daleč. Sovražni letalec, ki lahko leti 7000 metrov visoko, opazi vsako tako razsvetljavo. Nezatemnjena razsvetljena soba je po noči vidna reči in piši 20 kilometrov daleč. To velja tudi za slabo zatemnjene sobe, kjer izhaja svetloba skozi razne odprtine. Ti podatki so vzeti iz prakse ter držijo na cel črti. Sedaj, ko so dolge noči, je v interesu vsakogar, da pregleda in uredi zatemnitev tako, da bo popolna.

Kljub trnjeni življenski poti še čila in zdrava. Petdesetletnica zakonskega življenja sta obhajala srečno in zadovoljno, zakar gre zasluga dobri upravi in sestram zavoda.

* **Smrt velikega letalskega junaka.** V letalskem boju s sovražnimi letali je padel junaške smrti Major Walter Nowotny, star komaj 24 let. Nowotny je sestrelil 258 sovražnih letal ter bil za svoja junaška dela deležen vseh najvišjih odlikovanj. Doma je bil iz Gmünd-a (Niederösterreich). Bil je sin železniškega uradnika. K letalstvu je prišel štiri tedne po izbruhu sedanje vojne. Od leta 1941 je služil pri lovskem letalstvu ter bil nazadnje Gruppenkommandeur.

* **Doklade za člane delovnih posad.** V posameznih tarifnih redih ali obratnih predpisih določene socialne dodatke, posebno takozvane dodatke za poročene, je izplačevati samo v primerih, kjer zakonska žena člana delovne posade ni zaposlena ali pa ima lastnih dohodkov. Omejitev teh so-

cialnih doklad velja tudi za primere, v katerih zakonska žena pred vojno ni bila zaposlena in je sedaj prostovoljno ali na podlagi delovne obveznosti prevzela delo.

* **Vedenje moških napram ženskim delovnim silam po obratih.** Vedno večja zaposlitev ženskih delovnih sil je povzročila po obratih nov problem psihološkega značaja. Gre za človeško etališče žene v okviru delovnega tovarštva. Popolnoma naravno in logično je, da pomagajo moški svojim ženskim tovarišicam pri delu vedno lu povsod, posebno pri težkih delih. O ostalem držanju moških napram ženskam po obratih so v neki nemški plavžarni izdal sledečo vodilno geslo, ki zasluži vsestransko posnemanje: »Moški se naj vedejo napram ženskam kakor da bi bile njihove lastne žene, matere ali hčerke.«

* **Enotna cena za transportiranje bolnikov.** Ker opravlja prevoz bolnikov sedaj samo Rdeči Križ, se je uradno določilo osnovno ceno za prevoz bolnikov, ki znaša do 6 km 3 RM. Za vsak nadaljnji km se zaračuna 45 Rpf. Straniških pristojbin ni več.

* **Ce ni testamenta.** Minister za pravosodje je izdal odredbo, ki ureja zakonito podedovanje v posebnih primerih. Po tej odredbi se lahko podedovanje izvrši izjemoma tudi če ni testamenta, zapustnikov želi odgovarjajoče, ako zahteva tu zdrav čut ljudstva. S tem pa ni rečeno, da niso potrebni testamenti. Nasprotno! Danes, ko ne vemo ne ure in ne dneva, je nad vse važno, da imamo določeno, kako in kaj se naj zgodi z našim premoženjem v slučaju smrti. Če umre kdo, ne da bi zapustil testament, smatrajo oblasti, da je pokojnik stal na stališču, da se njegovo zapuščino razdeli v smislu predpisov, obstoječih v državljskem zakoniku. Ker se pa danes radi dogajajo primeri, da umre nekdo brez testamenta in da splošna določila državljskega zakonika ne odgovarjajo resnični volji umrlega, je s to novo odredbo omogočeno sodniku, da reši zapuščinsko zadevo preko formalnih zapisov ter izvrši resnično voljo in željo zapustnika. Odredba sama povdarja, da velja samo za izredne slučaje, ki so prav redki. Zato je v interesu vsakogar, da ima z ozirom na vojni čas za vse slučaje pripravljen testament.

* **Ne uživajte alkoholnih pijač sumljivega izvora!** V Briegu (Schlesien) so ukradli inozemski delavci iz nekega železniškega tanka metil-alkohol ter ga zavžili. Šest oseb je kmalu nato umrlo vsled zastrupljenja, nekaj jih je oslepel, ostali pa ležijo v bolnišnicah.

* **Štetje živine dne 4. decembra.** Minister prehrane in kmetijstva je odredil vsakoletno štetje živine, ki se bo izvršilo dne 4. decembra t. l. Štelo se bo vsako žival, ne da bi se oziralo na to, kje se nahaja, čigava je, in če je zdrava ali bolana. Rejci živine so odgovorni za pravilnost navedb, tudi če so dali podatke potom svojih pooblaščenecv. Prekontroliralo se bo pa tudi podatke o perutnini ter število malih živali.

* **Ne jemljite psov v letalsko zaklonišče!** Paragraf 9 zakona o letalski zaščiti prepoveduje jemanje psov v letalska zaklonišča in so prestopki kaznivi. Ukrep je v interesu vseh koristnikov zaklonišč. Izkušnja učijo, da se psi pri hudem flakstreljanju preplašijo, kar velja tudi pri padanju bomb ter obstoja nevarnost, da resno ogrožajo ljudi, pri čemur ni izjeme za lastnega gospodarja. Luftschutzwarti lahko uredijo za pse po posameznih hišah pasja zaklonišča, ki se nahajajo na varnih krajih in blizu človeških zaklonišč, morajo pa biti zaklenjena. V človeška zaklonišča se lahko vzame samo pse, ki vodijo slepe ljudi in tiste, ki so v službi policije in vojaštva.

□ **Lakota v Belgiji.** Kakor v vseh deželah, ki so jih zasedli Anglo-Amerikanci, ki prihajajo kot »osvoboditelji«, tako vlada tudi v Belgiji glad in pomanjkanje. Zasedbene oblasti so se šele vzlic katastrofi, ki jo je povzročila lakota, odločile, da bodo do 20. novembra odstopale dnevno nekaj ton živil od svojih vojaških zaloz, kar pa še daleko ne zadostuje za odpravo glada. Trenutno se Belgija sama lahko preživlja komaj s 40 odst. vseh živil, ki jih prideluje doma.

□ **»V 2« poruši z enim strelom do 6000 hiš.** Angliški dopisnik lista »Morgen Tidningen« je poročal svojem listu o novem nemškem orožju »V 2« med drugim sledeče: »Osebnost sem videl velika žrela, povzročena po eksplozijah »V 2«. V gosto naseljenih področjih so bili primeri, kjer je porušil ali poškodoval en sam tak strel do 600 hiš. Pri tem pa ni odločilen učinek razstrelitve ali zračni pritisk, temveč pretres zemlje, ki ga povzroči udarec.«

□ **Zatemnitev Londona je brezpredmetna.** V Londonu napovedujejo odpravo predpisov za zatemnitev mesta, kar priča, da je zatemnjevanje brezpredmetno, ker ne ščiti pred obstreljevanjem s »V 2«.

□ **»V 2« obstreljuje tudi belgijska področja.** Belgijska vlada Pierlot je poročala, da so nemške letelice bombe padale tudi na belgijsko ozemlje. Londonska vlada je pa belgijski namignila, da bi o tem obstreljevanju ne govorila.

□ **Reichsarbeitsdienst — bojovniška enota Volksturm.** S pozivom v Reichsarbeitsdienst ugasne članstvo pri Volksturm, kakor je to primer tudi pri pozivu v oboroženo silo. Voditelji in možje Reichsarbeitsdiensta pa stojijo v svojih enotah kot združene bojne enote na razpolago Volksturmom. Na povelje Reichsführerja se jih tudi vpostavi. Voditelji in člani posade izven teh enot, se stavijo v službo krajevnih Volksturmov.

□ **Vlasov pri Ribbentrop-u.** Reichsminister za zunanje zadeve Ribbentrop je dne 1. novembra sprejel voditelja osvobodilnega gibanja narodov Rusije, generala Vlasov-a.

□ **Napoleonova krona je izginila.** V invalidskem domu v Parizu, kjer počivajo zemeljski ostanki Napoleona I., je izginila cesarska krona iz njegove grobne kapele. Izgleda, da gre za tatvino. Oblasti iščejo krivca.

□ **Belgrad je postal mrtvo, upostošeno mesto.** V zadnjem času je pribežalo desetstisoče srbskih beguncev preko hrvatske meje, da bi se rešili pred boljševiškim terorjem. V vseh mestih in krajih, tako poročajo begunci, ki so jih zasedle tolpe Tita, se vrši lov na tamkaj ostalo prebivalstvo, da bi se prisililo moške za njihovo vojno pomožno službo. Osebe, ki so na sumu politične nezanesljivosti, ali pa da so nasprotniki boljševizma, pridejo pod poveljstvo posebnih GPU-komisarjev, združeni v kazenskih kompanijah, za vpostavo kot odbijači sovražnih krogel v prvi bojni črti. V zadnjem času so transportirali tudi velike množice takih prisilnih rekrutirancev z letali v Južno Italijo. Belgrad je danes, tako pravijo begunci, po strašnem razdejanju po anglo-ameriških letalcih in težkih puščicnih bojih mrtvo mesto. Med mestnimi razvalinami živi še morda kaka desetina prejšnjega števila prebivalstva. Tito je imenoval vrhovnim šefom mesta Belgrad nekega svojega bivšega tovariša, s katerim sta nekoč sedela v skupni celici zagrebškega sodišča. Komunistične tolpe se podajajo na lastno pest na roparske pohode v okolico, da si preskrbijo živila, ki jih primanjkuje v Belgradu. Dežela se pogreza vedno bolj v kaos ter se približuje strašni zimi. Lakota in neusmiljeno iztrebljenje, tako pravijo begunci, bo napravilo iz Srbije puščavo.

3 Zahnputz-Gebote

1. Nur wenig »ROSO-DONT« mit nicht zu nasser Bürste entnehmen.
 2. Senkrecht bürsten und gut nachspülen.
 3. Regelmäßige und vor allem abendliche Pflege mit »ROSO-DONT«.
- Das erhält die Zähne gesund u. bewahrt auch vor Magenstörungen.

Rosodont
Bergmann & Co. - ZAHNARTIKEL

OSRAM

macht vieles leichter:

*— auch das
Wirtschaften.*

Denn OSRAM-Lampen setzen den meist mit Kohle erzeugten Strom wirksam in Licht um. Ihre praktische Licht-Wirtschaftlichkeit wird erhöht, wenn Sie Leuchten und Lampen möglichst zweimal im Vierteljahr vom lichtscheidenden Staub säubern.

OSRAM:

*viel Licht für
wenig Strom!*

richtig behandeln! Nicht verkleinern! Reinigung der Wunde und ihre Versorgung mit Tannin-Präparaten wird sonst erschwert. Wer TEBEGE, das neuartige Tannin-Brand-Gelée bereithält, leistet einen Beitrag zum Lufschutze, der sehr wichtig sein kann!

TEBEGE AUS DER APOTHEKE

Erfolgreiche
RUSSEN- und SCHWABENBEKÄMPFUNG
übernimmt 860
Schädlingsebekämpfungsanstalt A. STREIT,
Wien II, Tondelmärkte, 8. Tel. A 47-0-88.

NEUES Pulver für Wuchs und Mastung der Schweine
REDIN,
mit garantiertem Erfolg

Zentrallagerie Emil Thür
Marburg (Drau), Herrnh. 33

OGLAŠUJTE!

In tiefstem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß mein lieber Sohn, unser Bruder

Anton Nowak

Grenadier

im Alter von 20 Jahren, am 24. August 1944, an der Ostfront gefallen ist.

Freilege, am 11. Nov. 1944.

In tiefer Trauer:

Aloisia Nowak, Mutter; Maria, Felix, Leopold, Sofia, Johann, Elisabeth, Geschwister; Alois und Maria Velikonja, Friedrich und Agnes, Onkel und Tanten, und alle übrigen Verwandten. 718

Schmerz erfüllt geben wir die traurige Nachricht, daß mein innigstgeliebter, unvergesslicher Gatte, Schwiegersohn und Schwager

Rupert Nekrep

Hauptwachtmeister
der Gendarmerie

fern seiner geliebten Heimat, am 23. September 1944, einem Terrorangriff zum Opfer gefallen ist. Leonhard I. d. B., am 14. November 1944.

In tiefer Trauer:

Marie geb. Wogrin, Gattin; Valentin und Juliana Wogrin, Schwiegereltern; Julia und Vera, Schwestern; Franz und Felix, Schwäger, und alle übrigen Verwandten.

Ein unerträglich hartes Schicksal entriß uns für immer unseren innigstgeliebten Gatten und lieben Vater, Sohn, Bruder, Schwager und Schwiegersohn

Anton Patschnik

Grenadier

der am 21. Oktober 1944 seiner, an der Ostfront erlittenen schweren Verwundung in einem Lazarett erliegen ist. 721

Windischgraz, am 12. November 1944.

In tiefer Trauer:

Mitzi Patschnik geb. Maritschitsch, Gattin, und Söhnechen Tonschl, sowie Mutter und Schwestern.

In unerträglichem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß unser geliebtes Mütterlein, Frau

Josefine Derniatsch

im 72. Lebensjahre als Opfer eines feindlichen Luftangriffes gefallen ist. Das Begräbnis fand am 4. November 1944 in Lichtenwald statt. 719

Lichtenwald, Marburg (Drau), Agrar, Tirol am 6. November 1944.

In tiefer Trauer:

Fanni Berlet geb. Derniatsch, Tochter; Josef, Anton, Johann, Max, Söhne; Stefi, Enkelin, Erna, Nichte.

Unser innigstgeliebter Sohn und Bruder

Josef Swer

Inhaber des EK 1. und 2. Kl.

und vier anderer Auszeichnungen hat am 19. September 1944, im Bändeneinsatz im Süden für Führer, Volk und Vaterland sein hoffnungsvolles Leben hingegeben. 716

Marburg-Dr. am 9. Nov. 1944.

In tiefer aber stolzer Trauer: Alois und Mathilde Swer, Eltern; Mathilde, Anton, Marie, Rosalie und Christine, Geschwister.

Von unsagbarem Schmerz erfüllt, geben wir die überaus traurige Nachricht, daß mein innigstgeliebter Gatte, unser Vater, Sohn, Bruder, Neffe, Onkel und Schwager

Stanislaus Weranitsch

Grenadier

im schönsten Alter von 28 Jahren, am 19. Oktober 1944, seinen, an der Ostfront erlittenen schweren Verletzungen in einem Lazarett erliegen ist.

Lendorf, Drauweller, Unterkunz, Tresteritz, Schober, am 13. November 1944. 722

In tiefer unbeschreiblicher Trauer:

Emma, Dora, Stanislaus, Kinder; Roman und Rosalia Weranitsch, Eltern; Maria Karner, Schwiegermutter; Josef Weranitsch, Bruder; Maria Goltner, Schwester; Martin Goltner, Schwager; Josefa Weranitsch, Schwägerin und alle übrigen Verwandten.

In tiefstem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß mein einziger herzenguter Sohn, Bruder und Schwager

Johann Kreinz

Oberleutn., Inhab. des E. K. II. Kl. und des Verwund.-Abzeichens

im blühenden Alter von 22 Jahren, am 11. September 1944, an der Südfont getötet ist. 879

Steinlauer-Gröb-Sonntag, den 8. November 1944

In tiefer Trauer:

Thomas Kreinz, Vater; Angela u. Cilli, Schwestern; Michael Nowak, Schwager, dzt. im Felde, und alle übrigen Verwandten.

Für die überaus herzliche Anteilnahme anlässlich des schmerzlichen Verlustes meines lieben Gatten, unseres Vaters und Sohnes, Herrn FRIEDRICH KIRBSCH, danken wir allen zutiefst. Besonders danken wir allen Blumen- und Kranzsendern sowie den Arbeitskameraden des Verstorbenen für das letzte Geleit. Marburg-Dr. am 13. November 1944. 720

KARILLA KIRBSCH,
samt Kinder und Eltern.

ÜBERSIEDLUNG! — Franz Ambrosch, Bau- und Galanteriepengler, ist von der Zettendorferstraße 2 in die **THESENERSTRASSE Nr. 7**, neben die Bezirksdienststelle Drauweller übersiedelt. 725

Seid
immer
**Luft-
schutz-
bereit!**

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

BEKANNTMACHUNG.

Vorstellung von Zuckerwaren

Kinder und Jugendliche bis zu 18 Jahren erhalten eine Weihnachtssonderzuteilung von 125 g Zuckerwaren. Zum Zwecke der Vorbestellung haben die Inhaber der Grundkarte für Kleinstkinder, Kleinkinder, Kinder und Jugendliche, die Inhaber der Grundkarte für Vollselbstversorger bis zu 3 Jahren und von 3—6 Jahren und die Inhaber der Grundkarte für Teilselbstversorger bis zu 3 Jahren, von 3—6 Jahren, von 6—10 und von 10—18 Jahren den Abschnitt 2.5 bis längstens 17. November 1944 bei ihrem Kleinverteiler abzugeben. Der Kleinverteiler hat die Abschnitte auf Bogen aufgeklebt dem zuständigen Ernährungsamt Abt. B bis längstens 22. November 1944 zur Ausstellung eines Bezugscheines einzureichen. Die Ausstellung der Bezugscheine ist von den Ernährungsämtern bis längstens 24. November 1944 vorzunehmen.

Die erhaltenen Bezugscheine sind von den Kleinverteilern unverzüglich an den Großverteiler weiterzuleiten, der die von den Kleinverteilern erhaltenen Bezugscheine bis längstens 30. November 1944 dem Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark, Benachrichtigung für Ernährung und Landwirtschaft, Graf Jakobinplatz 12, zu übermitteln hat. 890

gez. Lungershausen.

Verschiedenes

Grundbesitzer, 30 J., alt, 180 cm groß, ledig, dunkelblond, fesch, möchte Landwirtschaft (auch Witwe) mit größerer Landwirtschaft zwecks kennenzulernen. Zuschriften unter „Grundbesitzer“ an träge an Göttlich, die „M. Z.“ Marburg, Kärntnerburg-Dr. 708

Schreibstisch, Nußholz, poliert, 230 RM; Schreibstisch, erdbeer, Eichenholz und matt poliert, 300 RM, und andere Möbelstücke zu verkaufen. I. Putschko, Triesterstr. 57, Anzufragen: Samstag oder Montag von 10—12 Uhr. 724-3

Lehrjunge, Geburtsjahr 1930, mögl. m. Hauptschule, guter Rechner und schöne Schrift, wird sofort aufgenommen. Johann Floriansch, Gemischtwarenhandlung, Schindlerstr. 12, Untersteiermark. 723-6

ANZEIGEN

im »Stajerski
Gospodar« sind
erfolgreich!

POLITIČNI DROBIŽ

□ Anglo-Amerikaner odklanjajo Franca. Vodja Španije, general Franco, je podal izjavo zastopniku United Press-a, v kateri je naglasil, da ni bila Španija nikdar fašistična in tudi nikdar zaveznička sil osi. Franco je izrecno izrazil željo po sodelovanju z Anglo-Amerikanci in Sovjeti, da bi organizirali mir, omenjajoč, da vladna oblika Španije ne predstavlja nikakršne ovire za tako skupno delo. Odmev na to je pa bil popolnoma negativen. List »Daily Herald« označuje Francovo izjavo za nesramnost, ker se je leta 1936 s fašističnim avtomobilom pripeljal v Španijo, sedaj se pa ob robu ceste ozira po brezplačnem prostoru v zvezniškem vozu na mirovno konferenco. Ogromna večina angleškega naroda smatra Franco za uzurpatorja, za sovražnika demokracije in Anglije, katerega edina možnost priti na mirovno konferenco bi bila, da prekosi Herodovo hčerko in se pojavi z lastno glavo v skledi. Drugi angleški listi označujejo Francovo idejo za smešno, njegovo zahtevo pa za fantastično. Ameriški list »New York Herald Tribune« je pripomnil, da Franco nima podlage, računati na hvaležnost, še manj pa na kako uslužnost zmagovalcev.

□ Roosevelt ponovno izvoljen. Dne 7. novembra so v Zedinjenih državah Severne Amerike imeli predsedniške volitve. Na volilni listi demokratske stranke je kandidiral Roosevelt, republikanci so si pa postavili Deweyja s svojim kandidatom. Iz volilnega izida je razvidno, da je ameriško ljudstvo zopet izvolilo Roosevelta, kar ni nikogar presenetilo. Ves svet je vedel, da bo Roosevelt, vsem ameriškim tradicijam v brk, četrtrič nastopil svojo uradno perijodo. Roosevelt je pač imel v rokah ves volilni aparat, razen tega ga je nehoti podpiral tudi njegov protikandidat, ki je zupanepolitično vlekli za isti trak. Politični položaj ostane nespremenjen. Triperesna delalica Roosevelt, Churchill in Stalin ostanejo še naprej zavezniki v stremljenju po uničenju evropske civilizacije. Pri vsem tem igra Stalin seveda prvo aroli.